

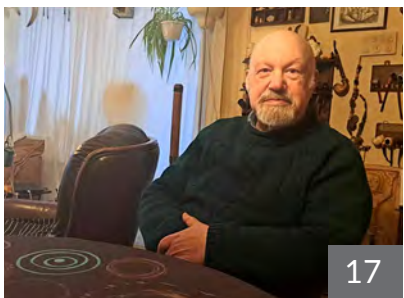
Protestants Sociaal Centrum
Antwerpen

2024 JAARVERSLAG

10

17

27

43

39

INHOUD

- 2 Woordje van de voorzitter
- 4 Organisatiestructuur
- 8 Woordje van de coördinator
- 10 Open Huis
- 13 Senioren Thuis
- 17 Interview: Jos Halpern

- 21 Jongerenwerking
- 25 Interview: Daniel Lopez
- 27 De Woonterp
- 29 Interview: Michael Bogarets
- 31 De Plataan
- 32 Donia Tahar stelt zich voor

- 34 Stadspredikant in Antwerpen
- 38 Stadspredikant in Gent
- 41 Armoede door een presentiebril
- 43 Kip en Ei
- 44 Onze partners
- 47 Tot slot

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

2024

Beste lezer,

Als trouwe volger en sympathisant kan ik niet anders dan zeggen dat ook dit jaar weer bijzonder was. Al zes jaar lang werken we aan slimme oplossingen voor de woningtekorten in onze stad en dit jaar was daar zeker geen uitzondering op.

Allereerst hebben we veel stappen gezet met ons project de Woonterp. In onze eerdere jaarverslagen kunt u lezen hoe we daarin al van fase 1 naar fase 2 waren gegaan. Het sociale appartementsgebouw in Borgerhout dat aanvankelijk voor afbraak was bestemd en met onze tussenkomst en begeleiding ondertussen vier

gevluchte gezinnen tijdelijk onderdak verschaft, heeft met een aannemer en een architect duurzaam en efficiënt een tweede leven gekregen. Nu hebben we er 11 appartementen waar zo'n 25 mensen zich thuis voelen. Voor twee grote gezinnen uit de Woonterp van die eerste fase, die het moeilijk hadden om huisvesting te vinden, hebben we woningen gekocht om aan hen te verhuren. Zo is niemand op straat beland.

Verder zetten we ons met middelen van de Provincie in voor cohousinglocaties voor senioren heren en der in onze provincie: in en buiten de stad.

En er is nog meer. In 2023 klopte de organisatie Het Werk der Daklozen bij ons aan.

Dit alles was en is alleen mogelijk dankzij de geweldige inzet van onze medewerkers, en een goed en competent bestuur is daarbij cruciaal. Via deze weg wil ik hen allemaal hartelijk bedanken voor hun niet aflatende inzet.

Protestants Sociaal Centrum Antwerpen

Deze vzw, met een lange katholieke geschiedenis en al een tijd goed met onze organisatie bevriend, had een pand in de Blindestraat met 75 lege kamers als opvang voor dakloze mannen, dat echter niet meer voldeed aan de noden van deze tijd. Ze zochten naar een nieuwe bestemming van het gebouw en gelukkig kwam ons dynamische PSC-team met ervaring in sociaal vastgoed in beeld.

Na meerdere gesprekken en op basis van vertrouwen opgebouwd over meer dan 20 jaar, werd Het Werk der Daklozen deel van onze vereniging. Ons bestuur ging samen met enkele leden van hun oude team meteen aan de slag. We hebben telkens twee kleine, oncomfortabele kamers omgebouwd tot grotere nette en gezellige woonunits, compleet met keuken, wc en slaapruiimte voor maximaal twee personen.

We hebben gepersonaliseerde douches geïnstalleerd in elke gang – één voor elke kamer. Inmiddels wonen er al acht mensen en in april

2025 hopen we 20 bijkomende units beschikbaar te stellen. In 2025-2026 willen we nog eens 14 kamers openen, waaronder een paar grotere studio's. We gebruiken stille warmtepompen en de elektriciteit zal grotendeels komen van zonnepanelen op het dak. Samen met een grote batterij in de kelder kunnen we zo heel wat stroombehoeften intern dekken.

Onze Jongerenwerking gaat eveneens zeer goed. De synergie tussen deze werking en het kamerproject in de Blindestraat heeft ervoor gezorgd dat aan een aantal van “onze” jongeren nu goede en betaalbare huisvesting geboden kan worden.

Als neveneffect beginnen we ondertussen echt een speler te worden in de bruisende vastgoedmarkt! Maar dan op een werkelijk sociale, menswaardige en verbindende manier. Want daar gaat het ons om.

Er valt ook weer heel wat te vertellen over ons project 'Kip en Ei' in Burkina

Faso; meer leest u daarover verderop in dit jaarverslag.

Onze actieve en aandachtige aanwezigheid in de samenleving heeft dit verslagjaar nog meer geleid tot een versterkte werking op allerlei gebied. Dit alles was en is alleen mogelijk dankzij de geweldige inzet van onze medewerkers, en een goed en competent bestuur is daarbij cruciaal

Via deze weg wil ik hen allemaal hartelijk bedanken voor hun niet aflatende inzet.

Geniet van het lezen!

Met vriendelijke groet,
uw voorzitter,

Koen Kinsbergen

HET PROTESTANTS SOCIAAL MANIFEST

9,5 STELLINGEN VAN HOOP EN PROTEST SAMENGEVAT :

**VOOR en
MET WIE?**

Mensen in kwetsbaarmakende situaties,
hier én in het mondiale zuiden.
Deze participanten én vrijwilligers hebben een sleutelrol!

WAARTOE?

Gezicht en stem geven in protest
Regie in hun leven versterken
Woonruimte bieden zonder discriminatie

HOE?

Vanuit geduldige presentie
Drempelverlagend en structureel verbeterend
In dialoog en samenwerking

Protesteren zit protestanten in het bloed. 500 jaar geleden stond Maarten Luther ook op tegen structureel sociaal onrecht. Zijn lef inspireert ons om in de 21ste eeuw stout te durven zijn in goede zin. Luther kwam met 95 stellingen, wij bundelen ons protest in 9,5 speerpunten.

Geen loze woorden, maar dit is wat we al doen en waarop we ons vandaag en morgen toeleggen.

zie www.psc-antwerpen.be/manifest

WERKINGEN

Sinds 1979 geeft het Protestants Sociaal Centrum steun aan mensen in nood, van welke achtergrond, overtuiging, gender of kleur dan ook. Het PSC werkt met steun vanuit overheden, kerken en partners, en in samenwerking met goede bondgenoten. Het PSC is een open organisatie: samen voor een betere wereld!

WERKING	JONGEREN EN PLATAAN	VOLWASSENEN EN WOONTERP	SENIOREN THUIS	KIP EN EI
DOELGROEP	Gevluchte jongeren (17-25j)	Gevluchte gezinnen en alleenstaanden		Volwassenen in Burkina Faso
ACTIVITEITEN vanuit PRESENTIE	<p>Sport: zaalvoetbal ...</p> <p>Cultuur: Sfinks ...</p> <p>Expressie: Bagdad docu ...</p> <p>Samenwerking: met studenten ...</p> <p>Begeleiding: inloop, psychotherapeut ...</p>	<p>Vrijetijd: Hallo Velo, Mee op Stap ...</p> <p>Ontmoeting via: Verzet-je, Hartelijke plekken, telefoonbezoekje ...</p> <p>Vorming over: Presentie, Armoede, Samenwonen, Eenzaamheid ...</p>		<p>Coöperaties: voor vrouwen ...</p> <p>Voeding: water-bronnen, kippen, eieren, groenten ...</p> <p>Energie: zonnepanelen ...</p>
INHOUD	Inburgering (Samen)Wonen	Armoede (Samen)Wonen	Eenzaamheid (Samen)Wonen	Veerkracht (Samen)Werken

MEDEWERKERS

Het PSC is een warme beweging van en met mensen. Samen geloven dat het anders kan en daar ook naar handelen! Desnoods tegen de wind in. Vol kleur, goede moed en frisse ideeën. Het PSC is diep geworteld in de stad en altijd in beweging!

MEDEWERKERS		JONGEREN EN PLATAAN	VOLWASSENEN EN WOONTERP	SENIOREN THUIS	KIP EN EI
BEROEPS vanuit OPEN HUIS vzw (Vereniging waar armen het woord nemen)	specifiek	Joran Simoens (100%) Cat Aysenur (80%) Donia Tahar (50%)	Bart Van Eeckhoven (80%) Mohammad Saleh (100%) Ines Quireyns (50%) Liese Herdewyn (50%)		
	algemeen	Petra Schipper (100%) inhoudelijk coördinator (vanuit de kerken) Eric Joris (80%) algemeen coördinator Marjolein Meyfroot (50%) PR & communicatie			
VRIJWILLIGERS		+/- 230 geëngageerd in de specifieke werkingen vanuit PSC Antwerpen vzw			
		bestuurders verantwoordelijk voor alle werkingen en vzw's			

zie www.psc-antwerpen.be/wie-zijn-wij/

I.V.M. GEBOUWEN

Administratieve zetel: Lange Stuivenbergstraat 54-56, Antwerpen

	ADRES	INVULLING	FUNCTIE
			Onze eigendom:
1.	Oudesteenweg Antwerpen	Gelijkvloers (in verbouwing): werking en toekomstige administratieve zetel	Werking Open Huis
2.	Lange Scholiersstraat Antwerpen	Appartement stadspredikant Petra Schipper	Pied-à-terre
3.	Blindenstraat 8 Antwerpen	Plataan: wooncomplex met 37 wooneenheden voor erkende jongvolwassen vluchtelingen (in verbouwing)	Bewoning
4.	Antwerpsesteenweg Zwijndrecht	Huis verhuurd aan 'Woonterp fase 1' (erkende vluchtelingen)	Bewoning
5.	Houthulststraat Merksem	Huis verhuurd aan 'Woonterp fase 1' (erkende vluchtelingen)	Bewoning
			Verhuurd aan:
6.	Heuvelstraat Boechout	Studio's / appartementjes voor vrouwenopvang	CAW
7.	Krijgsbaan 21 Wijnegem	Voedselbedeling	Trapkenoep
			Gehuurd van:
8.	Lange Winkelstraat 5 Antwerpen	Jongerenwerking	Protestantse kerk
9.	Jacob Smitsstraat 29 Borgerhout	De Woonterp: 11 appartementen	Woonhaven
10.	Montgomeryplein 2 Borgerhout	Senioren Thuis: 5 bewoners en groepswerking: wordt uitgebouwd naar 5 locaties in de provincie Antwerpen ...	Woonhaven

WOORDJE VAN DE COÖRDINATOR

2024

Beste lezer,

Jaren geleden, na een eerder complex gesprek met mijn jongste zoon over wat ik nu eigenlijk bij PSC Open Huis doe, luidde zijn conclusie: *"Papa, dus als ik het goed begrijp, run jij een bedrijf maar dan eerder een bedrijf dat iets goed doet voor de mensen."*

Ik wou nog even repliceren met een aanvulling dat het dan wel eerder om een bedrijf ging dat niet belust is op winstmaximalisatie maar wel

op mensmaximalisatie en dat we niet zozeer iets doen vóór maar mèt de mensen, maar iets weerhield me hiervan. De ongebreidelde creativiteit van een kinderbrein tegenover het gestructureerde, beleidsmatige denken van een volwassene (en het feit dat het echt wel bedtijd was voor hem) deed me zeggen: *"Zo kan je wel ongeveer stellen, jongen"*.

Maar als ik hier verder over nadenk, ging deze conclusie wel heel kort door de bocht. Ik run immers niet echt een bedrijf. Nu ik bijna 11 jaar in dienst ben bij PSC Open Huis, wordt het belang en de daadkracht van ons team steeds duidelijker voor mij. We hebben ondertussen een steeds groter team. De teamleden zijn stuk voor stuk unieke mensen, elk met hun eigen talenten, ervaring en kennis.

The strength of the team is each individual member. The strength of each member is the team.” (De kracht van het team is ieder individueel teamlid. De kracht van ieder teamlid is het team.”)

Phill Jackson

Steeds weer sta ik verbaasd over hun inzet, over hoe ze zich telkens smijten binnen hun werk (ook al is het vaak projectmatig en is hun contract er ééntje van bepaalde duur).

Steeds meer sta ik te kijken van de kennis binnen ons team: dingen waar ik een absolute leek in ben, blijken het favoriete speelterrein van een teamlid te zijn. Of het nu gaat over het thema eenzaamheid, de beleidsdrempels op Vlaams niveau rond co-housing voor senioren, het netwerk en de sociale kaart rond jonge vluchtelingen en jeugdwerk, of de reglementering binnen de verschillende woonmaatschappijen, telkens verbaas ik me over de know-how binnen ons team. Dus zoonlief: ik run geen bedrijf. Ik ben een schakeltje in een heel

gevarieerd team waarin verschillende talenten elkaar versterken - en dat is meer dan een nuance. Het vormt het DNA van onze organisatie.

Kennis en ontembaar engagement zijn natuurlijk dingen waar ik en bij uitbreiding iedereen die betrokken is bij het PSC blij en dankbaar om mogen zijn. Toch schuilt de kracht van ons team niet alleen hierin. Ooit sprak een collega de volgende zeer wijze woorden uit: *“Laten we mild zijn voor elkaar”*. Ik vind dat nog steeds een zeer belangrijk levensmotto binnen onze organisatie. Er zijn veel te weinig plekken op deze wereld waar men mild is voor elkaar. En het is niet zozeer ambitie (daarvan is er een teveel van in deze wereld) maar wel mildheid die ons maken tot een weergaloos team en een plek waarin

ook onze bezoekers zich thuis kunnen voelen.

Dus zoonlief, ook hier hadden we beter een nuancering aangebracht. Papa wil geen bedrijf runnen. Papa wil samen met anderen werken op een plaats waar men mild is voor elkaar. En ik kan je verzekeren: het mooiste extra-legaal voordeel binnen mijn werk is de mildheid die ik dagelijks mag ervaren.

Bedankt hiervoor, collega's.

Eric Joris

Coördinator PSC Open Huis

PSC OPEN HUIS

ERKEND ALS EXPERTISECENTRUM EENZAAMHEID

Al geruime tijd heeft PSC Open Huis goede relaties met de Dienst Gezondheid van stad Antwerpen. In 2024 nam deze samenwerking een bijzondere vorm aan. De stad Antwerpen erkende onze werking als de meest aangewezen partner om Antwerpen te voorzien van kennis over eenzaamheid.

Aan deze opdracht hingen allerlei verwachtingen vast, zoals hoeveel personen en organisaties we moesten bereiken, hoeveel verschillende doelgroepen, We moesten zowel vormingen geven als sensibiliseren. Maar wees gerust: PSC Open Huis zou PSC Open Huis niet zijn, als we deze ambities niet zelfs hadden overtroffen.

Enkele cijfers op een rij:

6	Verschillende organisaties volgden de vorming
119	Verschillende deelnemers volgden de vorming
5	Vormingen bestonden uit 1 volledige vormingsdag en een halve terugkomdag
1	Traject bestond uit een coaching tot "eenzaamheid-sensitieve organisatie"

CC Rix	Doelgroep: bedrijfsdirecteurs en collega's stad Antwerpen (+-20)
Bourla	Doelgroep: breed publiek (+-600 bezoekers)
Mukha	Doelgroep: netwerkdag ouderenzorg van EersteLijnsZorg (uitgesteld naar 2025 wegens te weinig inschrijvingen)
Dienstencentra	Doelgroep: bezoekers dienstencentra (+-130)
Den Bell	Doelgroep stadspersoneel (+-1500)

Waar we enorm trots op zijn, is op de mensen met ervaringskennis, de deelnemers van PSC Open Huis die zich engageerden om hun ervaringen te delen, de vorming mee uitwerkten en er dag in, dag uit stonden om de bevindingen rond eenzaamheid levend te maken en vragen te beantwoorden waar niet-eenzamen geen raad mee weten.

Een bijzonder traject was de weg die we aflegden met twee dienstencentra (Oosterveld en Pulhof). Ook hun medewerkers genoten onze vorming, maar de expo werd ook in de dienstencentra tentoongesteld. De bezoekers konden de getuigenissen een week lang bekijken en lezen. Op het einde van deze week was er een workshop die wij aanboden. Hieruit kwam sterk naar boven dat de bezoekers van dienstencentra zeer gedreven waren om de eenzaamheid in hun omgeving aan te pakken. Bijna spontaan hebben medewerkers en bezoekers zich verenigd en hebben wij hen op weg mogen helpen om rond eenzaamheid aan de slag te gaan en dit zelfs op te nemen in hun meerjarenplan.

Deze positieve ervaringen inspireren ons om ook in 2025 dergelijke coachingtrajecten uit te werken en aan te bieden aan het Antwerpse middenveld. Enkele contactpersonen binnen het Zorgbedrijf zijn alvast enthousiast en ook de Dienst Gezondheid is het idee genegen.

Naast deze stevige opdracht gedurende het jaar was er nog één waar we niet naast konden kijken: “De warmste week, samen vlammen tegen eenzaamheid”.

Al in juni mocht Bart (projectmedewerker armoedebestrijding) het thema aftrappen op Radio 1 en Radio 2. Rita, een bewoonster van Senioren Thuis (Borgerhout) bracht daarbij haar getuigenis over eenzaamheid. We dienden ook zelf een initiatief in bij De warmste week en dat werd geselecteerd. Op deze manier kunnen we in 2025 niet alleen praten over eenzaamheid, maar ook iets doen voor onze eigen achterban waar eenzaamheid vaak ook meespeelt.

In de maand december was het thema eenzaamheid natuurlijk niet weg te slaan. Ook ATV wijdde er een stadsreportage aan, Logo Antwerpen hield een online inspiratiemoment en net na de jaarwisseling organiseerde de VPKB (Verenigde Protestantse Kerk in België) een online lezing “omgaan met eenzaamheid”. Allen acties waarbij PSC Open Huis zijn ervaringskennis heeft ingezet.

Samen gaan we opnieuw voor een jaar waarin we net weer wat beter met eenzaamheid om kunnen.

Bart Van Eeckhoven

projectmedewerker armoedebestrijding PSC Open Huis

een solide en sociale woonvorm

Senioren Thuis is een sociaal woonconcept waarbij senioren autonoom wonen in een eigen appartement of studio, omringd door medebewoners en gemeenschappelijke ruimtes. Deze vorm van cohousing biedt niet alleen een veilige en ondersteunende woonomgeving, maar ook sociale verbondenheid.

PSC Open Huis heeft subsidies gekregen (2024-2026) van de Provincie Antwerpen om vier bijkomende locaties te vinden voor senioren in kwetsbare situaties met een eerste zorgnood en hen te ondersteunen in het cohousingproces.

**door: Liese Herdewyn,
medewerker Senioren Thuis**

SENIOREN THUIS

2024: een jaar van groei en vernieuwing

Uitbreiding van cohousingprojecten

In 2024 zette Senioren Thuis een belangrijke stap voorwaarts met de uitbreiding van bestaande cohousinginitiatieven en de opstart van nieuwe projecten. Tal van lokale besturen, woonmaatschappijen en welzijnsorganisaties toonden interesse om de komende jaren bij te dragen aan deze woonvorm.

In Borgerhout hebben we samen met vrijwilligster Ghislaine de bewonersgroep verder ondersteund. Het toont het succes van Senioren Thuis als solidaire woonvorm: vijf alleenstaande ouderen wonen er samen in een cohousingproject, waar ze zelfstandig leven en op elkaar kunnen rekenen. Zoals een van de bewoners, Rita (69), het verwoordt: "Ik woon zelfstandig, maar ik weet toch dat er altijd iemand is die aanwezig is. Dat is een zeer fijn gevoel, weten dat je geholpen wordt als je iemand nodig hebt."

In Arendonk realiseerde woonmaatschappij De Noorderkempen een multigenerationeel cohousingproject

met 26 sociale huurwoningen: 't Klooster. De eerste bewoners trokken er in het najaar van 2024 in en volledige bewoning wordt eind 2025 verwacht. PSC Open Huis faciliteert maandelijkse bewonersvergaderingen en activiteiten om de samenhang te versterken, en biedt ondersteuning aan de senioren die er wonen.

Daarnaast zijn de eerste stappen gezet om nieuwe vormen van Senioren Thuis te realiseren in de cohousingprojecten Land van Aa (Tunhout) en Montfortantenklooster (Kontich).

Versterking van het team

Om de groei van Senioren Thuis te ondersteunen is het team in 2024 uitgebreid met twee nieuwe medewerkers: **Ines Quireyns** en **Liese Herdewyn**. Met hun verschillende achtergronden – Ines als sociaal werker vanuit het OCMW en Liese als cultureel antropoloog – vormen zij samen een voltijds Senioren Thuis team, ondersteund door Eric Joris en Bart Vaneeckhoven.

Vooruitkijkend naar 2025 komt sociaal-cultureel werker

De voordelen van cohousing worden steeds meer erkend door woonmaatschappijen en lokale besturen. Het stelt mensen in staat om langer zelfstandig te wonen zonder te hoeven verhuizen naar een woonzorgcentrum. Hierdoor worden niet alleen de hoge kosten vermeden die vaak gepaard gaan met zorginstellingen, maar het biedt senioren ook meer vrijheid, eigen regie over hun leven en sociale cohesie.

Bij PSC Open Huis wil ik mee versterken wat we delen, elkaar vinden in onze zoektocht naar een warm nest.” - Tom

Tom Verswijvel het team versterken. Ines stapt over naar een functie als activiteitenbegeleider binnen PSC Open Huis en Tom neemt haar rol binnen Senioren Thuis over.

Verruimende blik op 2025

In 2025 wil PSC Open Huis verder inzetten op de uitrol van cohousingprojecten die specifiek zijn afgestemd op de noden en wensen van senioren. Door generaties en zorg met elkaar te verbinden, bouwen we aan een toekomst waarin zelfstandig wonen, sociale interactie en ondersteuning hand in hand gaan.

Veel ouderen willen zelfstandig blijven wonen, maar kampen met eenzaamheid, hoge huurkosten of mobiliteitsproblemen. Senioren Thuis biedt een betaalbaar, solidair en inclusief alternatief, waar bewoners elkaar helpen en sociaal isolement wordt tegengegaan.

Uitdagingen en vooruitzichten

Cohousing krijgt steeds meer waardering als duurzaam (sociaal) woonmodel voor senioren, maar er bestaan nog steeds juridische en beleidsmatige obstakels. PSC Open Huis blijft zich inzetten voor inclusieve woonvormen en blijft pleiten voor een ruimer draagvlak en betere regelgeving rond cohousing voor senioren.

Senioren Thuis bewijst dat er een waardig en inspirerend alternatief bestaat voor woonzorgcentra en serviceflats. Samen bouwen we aan een warme, solidaire en betaalbare toekomst waarin ouderen zelfstandig en toch samen kunnen leven.

Bewoner aan het woord: Freddy

Freddy (78), geboren als Alfred maar door het leven bewegend als Freddy, is een van de recentste bewoners van Senioren Thuis in Borgerhout. Sinds oktober 2024 staat hij zijn mannetje tussen vier vrouwen. Vijf maanden later ging ik met hem in gesprek over wat hem dreef in de cohousing te komen wonen, hoe hij de bewoners, de buurt en de werking van PSC Open Huis ervaart, en hoe hij de toekomst verbeeldt.

Liese: Dag Freddy, kan je je kort even voorstellen?

Freddy: Ik ben Freddy, eigenlijk Alfred maar iedereen noemt mij Freddy, 78 jaar, bijna 79, en ik woon sinds enkele maanden hier in Borgerhout. Ik heb een gelukkig leven gehad, en nu nog. Ik ben hier gelukkig. Ik woonde hiervoor met mijn vrouw in een groter appartement, maar door dementie is ze naar een home moeten gaan. Ik heb de kans gekregen om hier te komen wonen. Het is natuurlijk kleiner, maar voor een man alleen is het goed te doen. Ik heb alles wat ik nodig heb: vooral de burens - de bovenburens - want ik woon op het gelijkvloers. Ik kom met iedereen heel goed overeen en ik voel me goed hier. Dat is alles eigenlijk hè (lacht).

Liese: Dat is inderdaad al veel in een notendop (lacht). Wat sprak jou aan om hier te komen wonen, aan Senioren Thuis?

Freddy: Het sprak mij geweldig aan dat hier mensen zijn die mekaar helpen. Als er een noodgeval is, dan helpen wij mekaar. Elke eerste zondag van de maand zitten wij samen, 's morgens om 10u met koffie en dikwijls met een gebakje daarbij. Dan wordt er gepraat. Wat kan er? Wat kan er niet? Dan worden er ook plannen gemaakt om eens samen te gaan eten, of om een uitstap te maken naar bijvoorbeeld de zee. Verder hebben wij regelmatig contact, ook tijdens de week. Ik ben sociaal, dus dat is hier optimaal voor mij. Ook wat de omgeving betreft: het is hier redelijk rustig, 's nachts is er geen lawaai of 't een of 't ander. We hebben hier alles wat nodig is. Ook vanuit jullie werking: wij worden geholpen als er iets is. U staat altijd klaar voor ons. Ik voel me hier goed.

Liese: *Dat is fijn om te horen, Freddy. Mag ik samenvatten dat het mooiste aspect van de cohousing voor jou het idee is dat er altijd iemand is, dat er samen dingen kunnen gebeuren, dat je hulp krijgt waar nodig en dat je hulp kan geven?*

Freddy: Ja, dat is het exact. Wat ook fantastisch is, zijn de gemeenschappelijke ruimten en de toestellen die erin staan die we mogen gebruiken. De living, het terras, de wasplaats en extra badkamer. In geval we bezoek krijgen, kunnen we de living gebruiken en dat met elkaar onderling afspreken. De samenhang is goed tussen ons. Morgen gaan we bijvoorbeeld samen naar een optreden van de Fixkes in de Roma. Iemand die ik ken speelt daarbij. Ik was bevriend met de vader van hem, en die zoon ken ik van kleins af aan. Maar ik heb die nog nooit live zien spelen! Ik heb ze natuurlijk al wel op de radio gehoord, maar nu komen ze naar de Roma en 't is daarom dat wij daarnaar toegaan. Ik ben blij dat ik niet alleen moet gaan. Alleen is maar alleen.

Liese: *Hoe geweldig is dat! De Fixkes eindelijk live zien en dat samen met de andere bewoners. Je zegt dat jullie elke eerste zondag van de maand samenkomen, zijn er nog andere gewoontes of rituelen die jullie doen?*

Freddy: Ja, op die zondagen leggen wij ieders een bepaald bedrag in. Met het bedrag dat we daarmee sparen, gaan

Kerstfeestje Warmste Week – rechts onderaan bewoners Freddy en Truus - links bovenaan Rita en Evelyne

PSC Open Huis is een organisatie waar ik al heel lang wil werken. Een organisatie waar iedereen welkom is, ongeacht inkomen of verhaal. Een plek waar iedereen zichzelf kan zijn. Ik vind het enorm fijn dat ik aan deze organisatie mag meewerken.” - Ines

we dan een uitstap doen: iets eten, of iets bezoeken, of ... ja, dat moeten we eigenlijk nog beslissen. Maar dat is iets voor in de zomer hé (lacht). Verder doen we wel is een etentje samen, of een bewonersvergadering met jullie. We zien mekaar regelmatig. Met kerst waren er zelfs een paar advocaten die voor de Warmste Week een kerstfeestje voor ons hadden georganiseerd, met alles erop en eraan, hier in onze living.

Liese: *Zijn er al momenten geweest dat je je burens te hulp moest springen?*

Freddy: Tot hier toe heb ik nog niet veel moeten

springen voor bijvoorbeeld medische zaken. Ik woon hier ook nog maar vijf maanden natuurlijk. Als ze iets nodig hebben, kunnen ze altijd bij mij terecht. En als ik iets nodig heb, dan vraag ik het gewoon. Als ik iets wil weten, dan vraag ik het gewoon.

Liese: *Ervaar je een verschil in termen van alleen zijn, met je vorige woonsituatie?*

Freddy: Toen mijn vrouw naar de home ging, zat ik nog in Mortsel, en dat was heel moeilijk. Dat moet ik toegeven... in het begin was het heel moeilijk. Ja... Ge moet u aanpassen. Eenzaam voel ik me nu niet, ik ga ook bijna elke dag naar mijn vrouw. En 's avonds gebeurt het dat er

Dankbaar deel te kunnen uitmaken van een organisatie die inclusieve woonomgevingen creëert. Dat we senioren in kwetsbare situaties hierin vooropstellen en een stem geven, maakt het werk erg betekenisvol.” - Liese

iemand van boven (buren) naar hier komt, of ik naar daar. Ja, op dat gebied is cohousing véél beter. *Is er iets? Dan kunt ge op de burens rekenen.* Ik kan ook een telefoontje doen naar u allen voor hulp. Dat is natuurlijk veel beter hé, in vergelijking met hoe het was in Mortsel. Oké, ik had daar ook goede burens, maar dat is echt anders. Die mensens zijn jong, die moeten gaan werken, en hier is iedereen op pensioen eigenlijk hé.

Liese: Je lijkt hier echt op je plek te zijn!

Freddy: Absoluut. Ik voel me hier zoveel beter dan in Mortsel. Mijn vrouw is er niet meer, dat is het verschil. En we zitten hier in een buurt met veel diversiteit, maar ik heb daar allemaal absoluut geen problemen mee. Er zijn gewoonweg geen problemen; ik heb het nooit geweten dat er problemen zijn. Er zijn winkels, ge kunt hier letterlijk alles krijgen, dicht bij de deur. Met de bus geraak ik overal. Nu wordt het zomer, en ga ik ook wel meer naar buiten gaan. Daar kijk ik naar uit, naar het goeie weer.

Liese: Heerlijk, dat zomers optimisme zo in putteke winter (lacht). Hoe ervaar jij de vrijwilligersondersteuning?

Freddy: Heel goed. Wij zijn al samen gaan eten in't Werkhuys en in de Fontein. We doen veel samen.

Liese: Hoe zou jij je toekomst hier verbeelden? Denk je dat deze woonvorm iets duurzaam is voor jou?

Freddy: Ja, dat denk ik wel. Ik denk dikwijls “Ik ga hier niet meer weg”. De toekomst kent ge natuurlijk nooit hé. Maar ja, ik vind het hier goed, overal dichtbij, winkels zonder ver te moeten lopen, vrienden waar ik al eens een dag naartoe ga. Het kan eigenlijk niet beter.

Liese: Wat zou je zeggen aan iemand die twijfelt om in een project van Senioren Thuis te gaan wonen?

Freddy: Ik zou zeggen: Ok, ik wist ook niet wat het was, maar het is honderd procent oké. Ge moet niet bang zijn. Als er iets is wordt ge geholpen door mij, of door de andere bewoners hier. Ge moet niet bang zijn om het te doen, want het zit goed in elkaar.

Liese: Een puntje van twijfel voor sommige mensens is wat je doet als er ruzie is in de groep over bijvoorbeeld gemeenschappelijke ruimtes of afspraken. Iedereen heeft zijn eigen stem, de ene is al luider dan de andere. Hoe gaan jullie daarmee om?

Freddy: Ja dat klopt natuurlijk, iedereen heeft zijn eigen stem. En daarvoor zitten wij elke maand bijeen en kan iedereen zijn gedacht zeggen. Ik denk niet dat hier veel ruzie zal komen. Wij komen goed overeen. Tegen mij mogen ze ook alles zeggen, met gelijk welk probleem kunnen ze bij mij terecht en als ik in de mogelijkheid ben om te helpen, dan doe ik dat. Mijn diepvriezer heb ik in de gemeenschappelijke ruimte gezet, iedereen maakt er gebruik van. Ja, waarom niet hé. Anders staat die ook maar in mijn ruimte te groot te wezen. Met alle plezier heb ik dat gedaan. Zoiets hé. Da's nu een klein voorbeeld. Ik heb nu ook net mijn stofzuiger uitgeleend want iemands stofzuiger was kapot, ze brengt die straks wel terug. Waarom zou ik zeggen: “Ge moogt die niet gebruiken”?

Liese: Heb je nog een afsluitende boodschap?

Freddy: Ik kan het oudere mensens die alleen zijn alleen maar aanraden.

Dan zou ik zeggen: “Kom, probeer cohousing. Het is goed, het is gemakkelijk. Sociaal is het geniaal, er is ondersteuning van vrijwilligers, PSC en elkaar.”

INTERVIEW

Jos Halpern:

“ IK KOM GRAAG ONDER DE MENSEN ”

Door:
Petra Schipper

Het is nog maar drie jaar geleden dat Jos Open Huis leerde kennen en hij is al een vertrouwd gezicht onder ons geworden. Benieuwd naar zijn verhaal met Open Huis spraken we af bij hem thuis in Antwerpen-Noord.

In zijn gezellige living valt aan de inrichting meteen op dat hij een kunstzinnige en breeddenkende mens is. Zijn muren hangen vol met eigen creaties, er hangt een slinger gebedsvlaggetjes en hij heeft een verzameling boeddhabeeldjes. Hij luistert continu naar zijn muziekgenre folk via een gespecialiseerde zender, maar ook heeft hij een rijke collectie cassettes en cd's en eigen muziekinstrumenten. We raken meteen aan de praat.

Bij een activiteit van de koepel van armoedeverenigingen STA-AN, waarvan Open Huis ook lid is, liep Jos drie jaar geleden onze Eric tegen het lijf, en zo kwam van het één het ander. Vooral 't Verzet-Je spreekt Jos aan: met mensen van zijn eigen leeftijd samen inhoudelijk bezig zijn rond armoedethema's en daar iets mee doen. Maar ook helpt hij graag bij inschrijfmomenten en neemt hij deel aan culturele activiteiten. Niet alleen Open Huis, ook Saamo, Armen Tekort en het Buurthuis kunnen zich verheugen in zijn aanwezigheid, zijn deelname en zijn vrijwillige inzet. En hij neemt deel aan bijeenkomsten van het Netwerk tegen Armoede: de voorbije week nog samen in Brussel, en elk jaar.

Mozes van Michelangelo, eigen creatie.

Met Open Huis heeft Jos verder ook veel vormingen gegeven over eenzaamheid in armoede, als ervaringsdeskundige.

“Hoezo Jos?”, vraag ik, “jij klinkt toch niet eenzaam?” “Nee, niet meer,” beaamt Jos, “ik kom graag onder de mensen en zoek dat zelf op. En ik kan goed alleen zijn ook. Maar er waren andere tijden in mijn leven.” En dan komt er een verhaal uit van een moeizame huwelijksrelatie, echtscheiding, verlies van werk als zelfstandige, gelukkig wel een studio kunnen lenen want anders was hij dakloos op straat beland geweest, en dan van kamertje naar kamertje zonder domicilie. Dat waren een paar

moeilijke jaren, totdat hij weer een job vond en zo uit de put kon krabbelen. Hij heeft dan nog 20 jaar kunnen werken en zijn eigen leven kunnen opbouwen. Cursussen zoals in assertiviteit en rond psycho-educatie hebben zeker ook geholpen. En boeddhistische en andere inspiratie. En muziek. Alles zichzelf geleerd, glundert hij. En inmiddels al 23 jaar een gelukkige LAT-relatie met Marjan. Ik bewonder zijn veerkracht, want dit alles lukt veel mensen in zijn situatie niet of veel moeilijker.

“In die vormingen rond eenzaamheid, Jos, geef je mensen nu zelf advies over hoe eruit

te komen?”, vraag ik onnozel. “Neenee,” benadrukt Jos, “ik vertel hoe ik het gedaan heb. Ik heb mezelf gered. Ik wil ook niet dat anderen mij zeggen wat ik moet, want dan doe ik het juist niet.” Dat is duidelijk. Natuurlijk zijn adviezen niet op hun plaats, daar heeft Jos helemaal gelijk in. Herkenning wel, en begrip en inspiratie.

Wat dat laatste betreft: we komen ook nog even te spreken over de “P” van PSC Open Huis. Jos is ook al ’s bij mij in de maandelijkse Bijbelbabbel geweest, terwijl hij zichzelf niet gelovig noemt. “Protestantisme vind ik wel interessant,” legt Jos uit: “sober, geen regels en opgelegde rituelen, en misstanden worden niet toegedekt.”

Nee, regels stellen en ondertussen misstanden toedekken is niet oké, beaam ik. Want kijk: Jos is een levend voorbeeld van hoe mensen zelf hun strijd kunnen overwinnen, als je ze laat doen en vooral hun eigen bronnen van inspiratie en steun laat ontdekken.

Dank u Jos voor dit fijne gesprek en voor jouw fijne aanwezigheid in Open Huis.

By Petra Schipper | vrijdag 26 april, 2024 | Categories: Verhaal

26
04, 2024

Wegen bouwen

“Hoe gaat het?”, vraag ik hem terwijl ik plaatsneem op de stoel naast hem. Hij zit te bekomen van zijn werkdag in de wegenbouw, elke dag van 6.30u tot 15u. “Bwah”, zucht hij, “ça va, ik heb deze week niet elke dag kunnen werken omwille van de vele regen, en ik vind dat niet fijn, dat is nooit goed hè, thuis zitten. Ik wil werken.” “Goe jong!”, por ik hem enthousiast, “das ‘n goede mentaliteit!” “Jamaar het is toch waar”, vindt hij, “van thuis zitten word je niet beter. Ook niet op het einde van de maand.

Gelukkig is zijn loonverlies niet zo erg als dat in Nederland zou zijn, vertelt hij erbij. “Ja, in Nederland zijn ze precies strenger geworden op alles hè”, zeg ik. “In België gaat het ook slechter worden”, analyseert hij. “Door de politiek?”, snijd ik aan. “Wat denk jij van de verkiezingen binnenkort?” “Slecht hè”, weet hij. “Maar ik snap niet waarom. Ze zijn tegen de vreemdelingen, maar ze weten niet wat ze zeggen.” Samen delen we onze verbijstering hierover. Hoe mensen zich zo laten beïnvloeden door de anti-vreemdelingenpropaganda. Ik vertel hem dat ik vaak over hen stoef. Over de jongeren die wij hier in de Jongerenwerking meemaken, in België zonder familie, gevlucht uit rotomstandigheden, en nooit één onvertogen incident, altijd beleefd, hardwerkend, hartverwarmend. “Ja, wij zijn niet criminelers dan anderen hè”, zegt hij, “overal zijn goede en slechte mensen.”

“Weet u, laatst was ik een straat aan het leggen”, begint hij een verhaal, “en een oude mevrouw met zo’n karreke kwam uit haar huis en begon tegen mij te praten. Ze vroeg waar ik vandaan kom en was verbaasd over mijn Nederlands en dat ik dit werk doe. “‘Mevrouw’, zei ik toen, ‘ik kom uit Afghanistan, ik ben al negen jaar in België, ik spreek Nederlands, ik draag Belgische kleren, ik werk, ik betaal mijn belastingen. Hoeveel moet ik nog doen om voor jullie normaal te zijn? Weet u wel dat wij jullie straten leggen, jullie harde werk doen, jullie maatschappij onderhouden?’ Toen zei ze: ‘Jij bent goed bezig.’ Ja, maar we zijn met velen hè. Ik snap het niet: wij zijn met velen, maar ze zien het niet.”

Nee, dat snap ik ook niet. Al dat werk dat verricht wordt lijkt vanzelfsprekend. Haal alles weg wat zozegde “vreemden” hier doen, en ons land stort in.

“Ik mag stemmen”, zegt hij nog fier, terwijl hij zijn identiteitskaart laat zien.

“Awel hè, elke stem telt, we gaan ons niet laten doen”, spreek ik met hem af.

Hij bouwt onze wegen waarop we samen kunnen gaan. En zo is dat.

Uit de blog van de stadspredikant: www.psc-antwerpen.be/blog

*Ata ipse ferunt Mandit
mum, clem etiam bulicam,
nostrum An Catus Mier*

*PSC Jongeren live op primetime Canvas met Rudi Vranckx die voor de inleiding zorgt:
het najaar van 2024 was zowel persoonlijk als professioneel een hoogtepunt.*

JONGERENWERKING

Hoe kan ik mij nu Belg voelen als ik nog niet eens als mens wordt erkend?"

Osamah

door:
Joran Simoens, Jongerenwerker

***De documentaire
"Tweestromenland" met
3 PSC Jongeren in de hoofdrol
ging in première en toonde
aan tv-kijkend Vlaanderen
hoe diep het gemis van
onze jongens en hun families
wel niet is.***

Tegelijkertijd vormde het ook een aanklacht voor alle jongeren die alles doen om bij onze maatschappij te horen en toch geen enkele kans krijgen door aanhoudende negatieve asielbeslissingen.

Ondertussen heb ik de reportage al minstens 100 keer gezien en een quote die me blijft raken is die van Osamah, die hier al jaren vrijwilligerswerk doet met kinderen en in cultuurhuizen en toch zegt: "Hoe kan ik mij nu Belg voelen als ik nog niet eens als mens wordt erkend?"

Als jongerenwerking zijn er grenzen aan wat we jongeren kunnen bieden, zeker als het aankomt op verblijfsdocumenten. Maar welke richting de jongeren ook uitgaan, hier of in een ander land, het is onze taak om minstens 1 plaats in dit land te bieden waar ze zich welkom voelen. Als het dan nog niet als Belg is, dan tenminste als mens.

IN DE LIFT

De jongeren voor wie we dit willen bieden blijven stijgen in aantal.

Waar we in 2023 nog contact hadden met 200 jongeren, is dat aantal al gestegen naar **300** in heel 2024. Ook het aantal unieke deelnemers aan activiteiten stijgt, hetzij licht - van **134 naar 154**. Met totale deelnames van 1100 bij 88 activiteiten komen we uit op een gemiddelde van **12 deelnemers per activiteit** - toch niet weinig als je rekening houdt met het feit dat er maar één jongerenwerker in dienst is die deze activiteiten begeleidt.

Net zoals vorig jaar is het voor ons te druk om actief aan outreach te doen. Een tendens die in 2024 begon en zich in 2025 verder zet, is dat ook nieuwe organisaties ons gevonden hebben en actief jongeren doorverwijzen. Zo zijn LIGO volwassenonderwijs & CAW Parkours plots grote bronnen van nieuwe jongeren geworden. Ook vanuit Fedasil, OKAN scholen, voogden en andere begeleidingsorganisaties komen

er steeds vaker aanvragen om aan te sluiten op ons vrijetijdsaanbod met hun jongeren. Vooral voor onze sociaal werker Ayse blijft het boodschap te balanceren met andere organisaties om te zien dat er geen dubbel werk gebeurt en duidelijke afspraken met bv. JAC en CAW huizen te maken voor doorverwijzingen om niet te verdrinken in het werk.

HET VRIENDENBOEKJE VAN PSC

Nog een straf cijfer: van de **88 groepsactiviteiten** waren **30** ervan in samenwerking met een van onze partnerorganisaties. We blijven inzetten op onze rol als connector tussen jongeren en andere organisaties in Antwerpen. Daar komt ook nog bij dat we ook vaste partners in huis hebben die wekelijks of maandelijks hun aanbod direct bij onze jongeren aanbieden. Zo kwamen in 2024 zowel **VDAB Jongeren** als **STW Spoorzoekers** meerdere keren op bezoek om onze jongeren te ondersteunen in de zoektocht naar werk. Ook kwam JOBA maandelijks intakes houden met jongeren van Ayse zodat het eerste contact in hun eigen comfortzone plaats vond.

Onze vele samenwerkingen zijn alleen mogelijk dankzij de broederband met onze bevoorrechte partner ACM. Het is en blijft alleen mogelijk zoveel jongeren te bereiken en hen te betrekken bij zoveel verschillende soorten activiteiten door onze combinatie van sociale hulp + vrije tijd. Daarnaast is het fijn om te zien dat hun jongeren in precair verblijf en Ayse haar jongeren met verblijf elkaar helpen waar mogelijk en er over culturen heen vriendschappen gesmeed worden

We mochten in 2024 ook rekenen op een heel grote steun, in het voorjaar via de JEZ! actie, die de opbrengst

van onze Valentijnactie maar liefst verdubbelde! Zo zorgden ze voor een zomerkamp waar de gezelligheid en camaraderie vanaf spatte. Het blijft een ongelofelijk schouwspel om sommige jongeren, die doorheen het jaar gebukt gaan onder alle stress, problemen en verantwoordelijkheid, plots terug kind zien worden en al hun energie kunnen uitleven zonder gêne

Daarnaast organiseerde ook **De Roma** een actie voor onze jongeren. Onder hun aanmoediging brachten meer dan honderd mensen rugzakken binnen, gevuld met schoolspullen, badkamerproducten en snoep en chocola. Het zorgde voor een groot kerstfeest op de jongerenwerking + gaf ons voldoende overschot om vanaf nu jongeren zonder veel middelen een extra duwtje in de rug te geven, zeker als zij zich net hebben ingeschreven op school. In combinatie met het Mienke Zuidema Fonds zorgen we zo voor een combinatie die jongeren zonder hindernissen aan een studie kunnen beginnen. Deze studies houden vaak in Nederlands te leren spreken en lezen. In het bijzonder willen we het **Minke Zuidema Fonds** vooral bedanken voor de kansen die het jongeren biedt die nog altijd in asielpcedure zitten en geen kans hebben naar volwassenonderwijs te gaan. Dankzij het fonds kunnen we net die jongeren toch de kansen bieden naar waar ze zelf verlangen.

TUSSEN HERKOMST EN HUIS

Andere kansen die we willen bieden, zijn voor iedereen dezelfde: een plek waar ze zich allemaal thuis kunnen voelen.

De oefening daarin bestaat uit een balans die eeuwig wijzigt. Een werking die zowel Kerstmis als Suikerfeest viert; en desnoods ook Vietnamees Nieuwjaar mochten we daar meer jongeren van mogen verwelkomen. Een werking die verschillende karakters aanspreekt en niet alleen de luidste stemmen. Er moet ruimte zijn voor ruige activiteiten zoals lasershooten en kajakken, evenveel als er groeps gesprekken moeten zijn om jongeren te laten discussiëren over de onderwerpen die hen

bezig houden. We willen tonen dat de cultuur van onze jongeren ook in ons land een plaats heeft - door bv. samen met de Afghaanse gemeenschap een iftar te organiseren - maar eveneens dat de Belgische cultuur een plaats heeft in hun leven - door hen schoenen te laten zetten voor Sinterklaas of samen te gaan kijken naar de grote schermen van het EK Voetbal met de Rode Duivels.

Meer dan een gevoel van thuis zijn heeft PSC sinds 2024 ook de

mogelijkheid een effectief thuis aan te bieden. Via de overgenomen Werk der Daklozen wonen op dit moment 3 PSC-Jongeren in de Blindestraat in hun eigen studio. Na de grote renovaties worden dat er ongetwijfeld nog veel meer. Het lost niet alle woonproblemen op in Antwerpen - de vraag zal het aanbod nog wel een tijd overvleugelen. Belangrijker is dat we niet enkel aan de zijlijn staan maar oplossingen construeren waar mogelijk.

VISIE

Mijn probleem met een jaarverslag is vaak dat het voor mij moeilijk is om te graven in mijn geheugen om het vorige jaar samen te vatten; simpelweg omdat ik liever plannen maak voor een nieuwe stap die onze werking nog een niveau hoger tilt. We kunnen niet alles doen voor iedereen. Maar we willen wel op zoveel mogelijk verschillende wijzen een eerste stap zijn in de juiste richting. Als PSC zijnde of in samenwerking met partners. De weg daarnaartoe kan alleen duurzaam verlopen als we vanuit een stevige basis mogen blijven vertrekken die zowel onze jongeren als ons personeel ondersteunt. Die steun is enkel daar dankzij alle lagen van PSC als organisatie: zowel stagiairs, vrijwilligers, als de raad van bestuur, sympathisanten... allemaal geven ze ons ruimte om te focussen op de enige reden waarom we hier dag in dag uit alle moeite steken in onze jongeren.

Petra las tijdens onze vorige Algemene Vergadering een tekst voor van Dietrich Bonhoeffer, die zei: *“Niet zo maar iets doen, maar het juiste doen en te durven ... laat varen het angstige aarzelen, stap in de storm van het gebeuren...”*

Spijtig dat Dietrich zelf overleden is. Anders zou ik hem zeker vragen woordvoerder te zijn van onze werking.

*Niet zo maar iets doen,
maar het juiste doen en te durven ...
laat varen het angstige aarzelen,
stap in de storm van het gebeuren...”*

Dietrich Bonhoeffer

Zie Jaarverslag 2023 - p. 54: 'Tot slot'

INTERVIEW

Daniel Lopez:

RUIMTE OM AAN JE TOEKOMST TE WERKEN”

Hij is 22 jaar en nog maar twee jaar in België, maar het lijkt al veel langer, want zijn Nederlands is vloeiend en hij straalt zelfredzaamheid uit. Daniel komt uit Venezuela. Geen doorsnee herkomstland in onze Jongerenwerking. De meeste jongeren komen uit Afghanistan, Syrië, Palestina, Irak, Somalië, Eritrea, ... Toch beweegt Daniel zich heel natuurlijk tussen de anderen. Ik heb hem gevraagd om een gesprek voor dit jaarverslag, omdat ik benieuwd was hoe hij zich tussen de anderen voelt.

Daniel, waarom ben je weggegaan uit Venezuela en hoe ben je in België beland?

In Venezuela is het niet meer leefbaar. Alle levensnoodzakelijke goederen ontbreken: voedsel, brandstof, ... De overheid doet niets voor ons land. In 2018 was er een grote manifestatie, maar de overheid probeert alle protest te onderdrukken. Ze achtervolgen je, weten je naam, kunnen je gevangen nemen. Ook is de straat onveilig, veel mensen stelen, je kunt

niemand meer vertrouwen. En de media zijn ook in handen van de overheid. Hoe kun je leven van \$70/maand? Het onderwijs is er ook slecht, veel jongeren hebben geen kansen en gaan dus de criminaliteit in, dat is heel triest.

Mijn zus en broer waren al naar België gekomen, dus ik ben hen achternageisd. Ik heb in het Klein Kasteeltje gewoond, mijn asielaanvraag loopt nu en ik moet wachten op mijn tweede interview. Ik moét wel hopen dat ik het krijg, maar

ik heb er wel stress van. Wat ik hier opbouw, vrienden, een nieuw leven, wil ik niet verliezen door één bericht, dat zou ik zo erg vinden. Ik ben na drie maanden al beginnen werken. Nu werk ik in IKEA, dat is tof, het zijn fijne collega's. Door te werken heb ik snel Nederlands geleerd.

Daniel, ik ken jou als een intelligente jongen die veel leest en snel leert, waarom is dat?

In de quarantainetijd (covid) verveelde ik mij en ben ik zelf gaan lezen. Over alles: geschiedenis van de wereld, christendom, shintoïsme, boeddhisme, bewustzijn. Ook heb ik genoten van de natuur van mijn land, ik heb veel foto's gemaakt, dat is *relieving*. België is ook boeiend, met goede architectuur bijvoorbeeld. Ik zoek in de bibliotheek vanalles op. Ik wil alles weten en in de toekomst

een studie doen. Nu bezig zijn met bewustzijn helpt mij om te kiezen wat ik wil doen met mijn leven, om het goede te doen, om eenvoudig te willen. Ik geloof dat er hoop is en dat er mensen zijn om je te helpen, en ik geloof dat iedere mens vrij is om te denken, dat kan niemand van je afpakken.

Als je in je land niemand zomaar kon vertrouwen, hoe was dat dan voor jou hier in België?

In het begin was ik bang als er een moto achter mij reed of mensen achter mij liepen. Nu gaat het iets beter, maar dat gaat nooit helemaal weg. Veel van mijn vrienden en familie uit Venezuela zijn ook weg uit het land, naar de VS, Spanje, ... overal, en ze hebben het allemaal druk met hun leven. Ik voel me hier soms wel een beetje alleen, maar

goede collega's hebben is heel fijn. Ik kan gelukkig goed contact maken. Contact is belangrijk.

Wat betekent de Jongerenwerking voor jou? Voel je je hier niet ook alleen als Venezolaan bijvoorbeeld?

Ik vind het hier geweldig. Niemand zegt wat je moet doen, je kunt gewoon chillen en andere mensen ontmoeten. Ik kan kiezen om mensen te vertrouwen en te gaan zien als mijn broer. Ja, ze zijn heel verschillend, maar ik zie hen als mensen. Zelf ga ik elke zondag naar een protestantse kerk en ook naar bijbelstudie, maar eerlijk gezegd vooral om te praten met mensen; ze zijn daar ook niet streng. Ook in de islam zijn er goede mensen. Mijn vriend is Youssef uit Libanon. Ik luister naar zijn verhalen; zijn vluchtverhaal is veel moeilijker dan het mijne: ik kwam per vliegtuig, hij te voet en zijn land is kapot. Dus nee, ik sluit mij niet op, ik maak contact met mensen die anders zijn dan ik. In het PSC maak je mensen met ander perspectief mee. Ik apprecieer jullie manier van werken: respectvol, leuke mensen, spelletjes, plezier maken, gewoon genieten van het leven op een goede manier. Jullie geven mensen tijd en personal space en dat is nodig om jezelf te zijn: dan pas kun je genieten en iets goeds met je leven doen, dat is dan tien keer gemakkelijker dan als je je gedwongen voelt. Andere organisaties zouden dat ook moeten doen. Pas als er personal space is, kun je elkaar leren begrijpen, fifty fifty: elkaar evenveel.

Dank je wel voor dit gesprek, Daniel!

door:
Petra Schipper

DE WOONTERP

door:
Petra Schipper

De Woonterp is ons sociaal huisvestingsproject voor gevluchte gezinnen in Borgerhout (extra muros). Van 2017 tot 2021 opgestart als een transitproject voor tijdelijke bewoning.

In die tijd kwamen we erachter dat de doorstroom veel moeilijker was dan we hadden gehoopt, ondanks intensieve hulp van een hele ploeg gedreven vrijwilligers en stagiairs. Met veel moeite hebben onze vier grote gezinnen verschillende oplossingen gevonden.

“ Voor dat alles is zorgeloos kunnen wonen basisvoorwaarde. Dat is wat we onze bewoners bieden”

Hieruit lerend veranderden we in 2022 van opzet, niet toevallig het jaar dat de oorlog in Oekraïne uitbrak. We kregen toestemming van de eigenaar om het hele appartementsblok, dat aanvankelijk zou worden afgebroken maar eigenlijk nog te goed was, met eigen middelen te renoveren voor duurzamere bewoning en namen vijf gezinnen uit Oekraïne op, en ook een gezin uit Syrië via Humanitaire Corridor vanuit Libanon (zie jaarverslag 2023) en nog een paar anderen.

Eenmaal alles erkend en geregeld moesten ook deze mensen in België hun verblijf opbouwen. Of je nu hoogopgeleid bent en een gezin hebt of niet, met een vluchtachtergrond en als “vreemdeling” in België vergt dat

sowieso veel. De taal leren, je weg vinden in het systeem, en gewoon naar de winkel en de dokter, hopen dat je kinderen kunnen aarden. En ondertussen heb je je zorgen om je familie die achtergebleven is, en het verwerkingsproces van wat je hebt meegemaakt. En geleidelijk ga je je erop instellen dat je waarschijnlijk niet meer terug kunt, omdat alles daar kapot is.

Voor dat alles is zorgeloos kunnen wonen basisvoorwaarde. Dat is wat we onze bewoners bieden. Ze kunnen hun eigen leven leiden, maar als het nodig is ook beroep op ons doen voor vragen en verhalen. Onze vrijwilligers zijn trouw op post en stand-by waar nodig. Straks maakt u kennis met Michael die er wekelijks permanentie houdt. Hij probeert ook goed samenleven te bevorderen met een schoonmaakschema, weten hoe afval te sorteren en onderlinge contacten. Het zit soms in kleine dingen.

Ook in de Woonterp werken we zo aan betaalbare huisvesting en verbinding tegelijk.

INTERVIEW

Vrijwilliger Michael Bogaerts:

“LIJM ZIJN IN EEN WERELD VOL ACETON”

door: Petra Schipper

Oktober 2023: via ons zoekertje op de website van Steunpunt Vrijwilligerswerk meldt hij zich aan. Michael wil zich inzetten waar we zijn hulp ook maar kunnen gebruiken.

Ik vraag altijd aan een kandidaat-vrijwilliger of die per mail al ietsjes meer over zichzelf wil vertellen. Dan kan ik inschatten welke plek van het PSC en welk soort vrijwilligerswerk hij of zij in gedachten heeft. Als er in die eerste mailwisseling mogelijkheden zitten voor een match tussen die persoon en het PSC, spreken we op de desbetreffende plek af voor een kennismakingsgesprek. Wel, zo schrijft Michael: de Woonterp ligt in zijn buurt. Dat is voor hem handig en inderdaad, voor de Woonterpbewoners ook. Een buurtbewoner kan laagdrempelig nieuwkomers wegwijs maken en snel al 's binnenspringen als het nodig is. Super. En meteen verder in zijn mails vertelt Michael al uitvoerig en openhartig over zichzelf, meer dan ik ooit bij iemand meemaakte. Michael lijkt een eerlijke mens, transparant en vol capaciteiten en levenservaring die hij wil inzetten. En ja: dat is hij, dat kunnen we nu volmondig bevestigen. Inmiddels is het PSC nu een dik jaar gezegend met hem. Hij is onze "voelspriet" in de Woonterp, die er graag en goed zelfstandig doet wat gewenst is. Een creme van een vrijwilliger, perfect voor deze plek. Tijd dus voor een interview.

Daarvoor spreken we af, in dit geval niet in de Woonterp maar in de Jongerenwerking. Altijd leuk om onze verschillende plekken met elkaar in contact te brengen.

Vorig jaar in de AV hadden Michael en jongerenwerker Joran elkaar al meegemaakt en dat was blijven hangen. We zetten ons in het rustige torenkamertje, maar tijdens ons gesprek neemt de drukte in de Jongerenwerking toe zodat we na een uur weer plaats maken voor anderen

Michael, ik heb jouw mails van het begin er nog 's bijgenomen. Inmiddels ben je al efkes bezig bij ons. Wat wil je nu aan de lezers vertellen over jezelf?

Ik ben 45 jaar, heb veel meegemaakt, een moeilijke jeugd ook, die in mijn vel blijft zitten, en ik sta op invaliditeit. Door chronische pijn en ADHD kan ik al jaren niet in een job functioneren. Ik hoop dat dat nog betert, ik heb nog wel plannen en dromen. In de loop van de jaren van mijn volwassenheid heb ik namelijk mijzelf geleerd dat ik mijn leven goed wil besteden, dat ik een goed mens wil zijn, een waardig persoon. En ik heb ondervonden dat als je zo in het leven staat, je toch op tijd krijgt wat je nodig hebt. Ik noem dat karma, maar daar doe ik het niet voor.

Waarom ben je dan vrijwilligerswerk gaan doen en wat doe je juist?

Ik wil iets terug doen voor de maatschappij. Vrijwilligerswerk geeft mij ook regelmaat. Daarnaast ben ik nog druk met vanalles, maar vrijwilligerswerk wil

ik niet missen. Ik hou elke donderdag in de vooravond drie uur permanentie in het bureel van de Woonterp zodat de bewoners mij gemakkelijk allerlei vragen kunnen stellen. Ook bel ik wel 's bij hen aan. Ik geef hulp bij administratie, advies over praktische dingen, een luisterend oor, en ik probeer bewoners met elkaar in contact te brengen, zelfs over innerlijke barrières heen. En ik moedig ze aan om goed samen te leven, bijvoorbeeld door beurtelings de trappenhal te kuisen, en elkaar geen overlast te bezorgen. En wat aan het PSC gemeld en door het PSC opgelost moet worden meld ik aan Eric en Petra.

Wat betekent vrijwilligerswerk voor jou?

Het geeft mij een functie, een gevoel van eigenwaarde. Met mijn ADHD is het altijd moeilijk om iets door te zetten, maar dit wil ik niet opgeven, hierin wil ik niet falen. Mensen rekenen op mij en ze appreciëren mij. Ik merk dat bijvoorbeeld aan de zorgzame manier waarop ze mij op de koffie ontvangen. Vrijwilligerswerk biedt mij een balans bij alle negativiteit in de wereld en in mijzelf. Geluk zit namelijk niet in geld of materie, maar in kleine dingen, in genieten van mooie momenten. Een kleurrijke zonsondergang. Of bij iemand gaan zitten die het moeilijk en uiteindelijk een lach op het gezicht toveren.

Wat vind je van het PSC? Wat is jouw indruk van wat ons drijft? Zou je ons iets willen zeggen?

(Gedecideerd en gedreven) Ja: de wereld mag blij zijn met een organisatie als het PSC. Er zitten zoveel mensen in de problemen, op straat zelfs, dat is toch schandelijk in ons rijke land. Integratie krijg je niet door mensen aan hun lot over te laten, maar door ze op te vangen, wegwijs te maken en een mix te bevorderen tussen inwoners. Ik merk dat jullie werken vanuit christelijke waarden, namelijk: jullie core value is om mensen te helpen die geen helper hebben en die zelfs niet weten hoe ze hulp moeten vragen. Jullie vullen leegtes die anders leeg zouden blijven. En jullie doen dat niet voor het geld, maar voor het sociale. Jullie maken ook geen onderscheid tussen mensen: in de Woonterp wonen mensen van verschillende afkomsten samen. De lijm in onze samenleving gaat verloren aan het aceton van de smartphones; jullie redden de lijm door die van verschillende kanten uit de tube te trekken.

Ja Michael, zo ben jij zelf ook lijm in de Woonterp. Dank je wel!

“ *Vrijwilligerswerk biedt mij een balans bij alle negativiteit in de wereld en in mijzelf.*

2024 - Bob Cools (L), voorzitter van Het Werk der Daklozen en Koen Kinsbergen (R), voorzitter van PSC Antwerpen bundelen de krachten.

De vzw Het Werk der Daklozen vervulde sinds 1939 een pioniersrol voor de opvang van daklozen in Vlaanderen.

Haar werking in de Blindestraat 6-8 te Antwerpen omvatte - sinds 2000 in samenwerking met het CAW Antwerpen - een inloopcentrum en de residentiële opvang van 75 mannelijke daklozen. Het grote opvangcentrum was echter niet meer aangepast aan de nieuwste beleidsvisie op goede bejegening van daklozen. Die Housing First-visie biedt prioritair een woning aan een dakloze, om van daaruit werk te

zoeken en diens problemen aan te pakken. Het CAW koos er bovendien voor om deze nieuwe woningen bij voorkeur buiten het stadscentrum te zoeken. De **75 kleine opvangkamers** van ons gebouw zouden dus midden 2024 allemaal komen leeg te staan.

Daarom beslisten we reeds in 2023 met ons vzw bestuur om onze doelgroep te focussen op de kwetsbare groep

DE PLATAAN:

een mooie realisatie door bundeling van krachten

van erkende vluchtelingen. Zij hebben het na hun asielpcedure erg moeilijk om een betaalbare woonst te vinden. Ze komen vaak in dakloosheid en preciaire levensomstandigheden terecht. De 75 opvangkamers wilden we voor hen verbouwen tot **37 betaalbare wooneenheden**. Om dit te realiseren zochten we een partner-vzw met een jonger bestuur, gezonde financiële mogelijkheden en een grote dosis sociale ondernemingszin. De bevriende vzw Protestants Sociaal Centrum waar we al ruim twintig jaar goed mee samenwerkten beantwoordt aan die vereisten. Dus hebben we in de loop van 2024 de noodzakelijke juridische stappen gezet om onze vzw's te fusioneren en tegelijk zijn we meteen begonnen met de verbouwing.

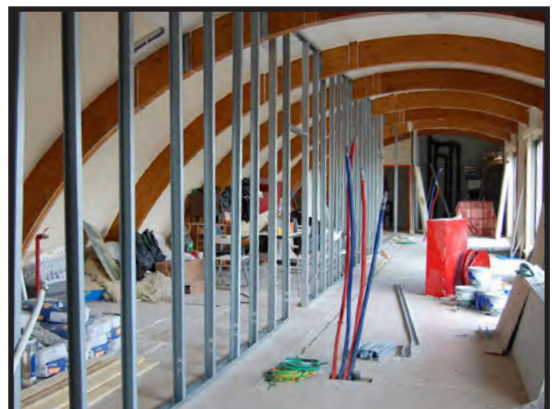
Het resultaat is dat de bestuursploeg van het PSC werd versterkt met enkele bestuurders van Het Werk der Daklozen. Bovendien konden in mei 2024 de eerste acht bewoners hun intrek nemen in het gebouw.

Vanaf 1 april worden er dat twintig en tegen midden 2026 zijn er zevenendertig wooneenheden. Dankzij een provinciale subsidie hebben we een halftijdse siteverantwoordelijke aangeworven. **Donia Tahar** is maatschappelijk werker en staat in voor de individuele en groepsbegeleiding van de bewoners.

Daarnaast proberen we bewoners ook te koppelen aan een buddy. Dat is bij voorkeur een vrijwillig(st)er die zich verbindt met één van de bewoners om deze te begeleiden in het integratieproces. Zo bouwen we aan een warme en inclusieve gemeenschap waarin iedereen zijn plaats vindt. Heb jij zin om buddy te worden? Laat het dan weten aan donia@psc-antwerpen.be

Bob Cools

*voormalig voorzitter van Het Werk der Daklozen
en huidig bestuurder van het PSC*

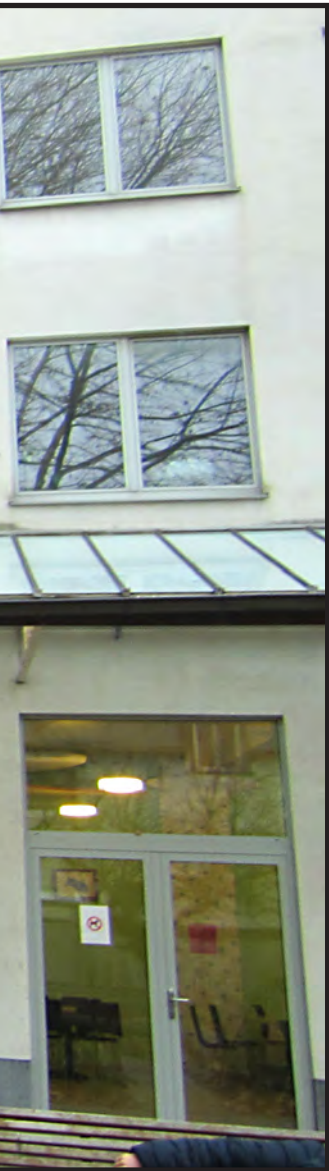
Donia Tahar stelt zich voor

MIJN REIS VAN PSC JONGEREN- WERKING NAAR **PSC DE PLATAAN**

Ik ben Donia Tahar en van februari tot juni 2024 liep ik stage bij de PSC Jongerenwerking. Ik kreeg de kans om er te werken met alleenstaande nieuwkomers tussen de 17 en 25 jaar. Deze jongeren bevinden zich vaak in een kwetsbare situatie

en kunnen bij het PSC terecht als vrije inloop en voor ondersteuning op het gebied van bijvoorbeeld vrije tijd. Als stagiaire was het mijn taak om hen te begeleiden, hen te helpen zich te integreren en hun een veilige plek te bieden.

Tijdens mijn stage ontdekte ik al snel dat ik een sterke passie had voor het werken met deze jongeren. De samenwerking met hen was zowel leerzaam als inspirerend. Het was bijzonder om te zien hoe deze jongeren, die vaak veel veranderingen

doormaken, open stonden voor nieuwe ervaringen. Het voelde goed om hen te ondersteunen in het ontdekken van hun talenten en om samen activiteiten te organiseren die hen hielpen zich verder te ontwikkelen.

De voldoening die ik uit mijn stage haalde, motiveerde mij om mijn werk bij het PSC te willen voortzetten. Sinds kort ben ik halftijds begonnen als site-verantwoordelijke bij de PSC woonsite De Plataan, gelegen

aan de Blindestraat. Dit is een plek waar erkende vluchtelingen een stabiele en aangename woonomgeving krijgen, wat hen helpt om zich maatschappelijk te integreren en hun leven op te bouwen. Het doel van het project is om een stabiele woonomgeving te bieden en hen te ondersteunen in hun dagelijkse leven, met het principe "housing first" als uitgangspunt. In mijn rol ben ik verantwoordelijk voor het begeleiden van de bewoners in hun co-housing situatie.

Hoewel ik nog steeds actief ben binnen de Jongerenwerking van het PSC, ligt mijn focus als site-verantwoordelijke bij de bewoners van De Plataan. Dit maakt mijn rol extra waardevol, omdat ik nu als een bruggenbouwer fungeer tussen de bewoners van de woonsite en de jongeren van de jongerenwerking. Door mijn werk op beide plekken te combineren, kan ik zorgen voor een sterk netwerk tussen deze twee groepen, wat de sociale integratie en ondersteuning van zowel de jongeren als de bewoners ten goede komt

Een belangrijk aspect van mijn werk is dat een aantal bewoners afkomstig is uit de Jongerenwerking van het PSC. Dit biedt een mooie kans om hen zowel op de woonsite als in de jongerenwerking te zien en hen in beide omgevingen te ondersteunen. De band die ik met hen heb opgebouwd bij de Jongerenwerking kan ik nu verder uitbouwen in De Plataan en omgekeerd. Daarnaast komen er ook bewoners binnen via andere organisaties, wat een uitstekende kans biedt om hen voor te stellen aan de Jongerenwerking en hen te betrekken bij de activiteiten en het netwerk van het PSC.

Mijn belangrijkste taak als site-verantwoordelijke is het begeleiden van de bewoners in hun nieuwe woonomgeving. Ik ondersteun hen op verschillende gebieden, zoals woonbegeleiding, psychologische hulp, en het verbinden van de groep. Daarnaast help ik hen bij het uitwisselen van ideeën en vragen, en zoek ik een buddy voor elke bewoner die hen verder kan ondersteunen. Op dit moment wonen er acht bewoners op de site, maar we verwachten de komende maanden meer bewoners te verwelkomen. Zo wil ik ook elke maand een bewonersvergadering organiseren, waarin we gezamenlijk kunnen overleggen over hoe we de woonervaring kunnen verbeteren en waar bewoners tegenaan lopen. Dit biedt hun de kans om ideeën uit te wisselen en samen te werken aan oplossingen.

Ik beschouw mezelf als de 'lijm' van de bewoners. Mijn taak is om ervoor te zorgen dat iedereen zich verbonden voelt met de andere bewoners en zich niet geïsoleerd voelt. Dit probeer ik te bereiken door regelmatig activiteiten te organiseren die hen helpen elkaar beter te leren kennen en een netwerk op te bouwen. In de toekomst wil ik deze activiteiten combineren met initiatieven die ook de jongeren bij het PSC betrekken, zodat we samen een gemeenschap kunnen creëren die zich gesteund voelt en waar iedereen zich welkom voelt.

Kortom, is mijn ambitie om een solide basis te leggen voor de bewoners, zodat zij zich kunnen ontwikkelen in een ondersteunende omgeving. Mijn uiteindelijke doel is om hen te helpen bij het opbouwen van een sociaal netwerk, waar ze op kunnen rekenen, en om te zorgen voor een hechte gemeenschap waarin iedereen zich thuis kan voelen.

STADSPREDIKANT IN ANTWERPEN

door: Petra Schipper, stadspredikant in Antwerpen

Stadspredikant Petra Schipper
en netwerking in het Vlot

Waarom?

Eén van de elementen die het PSC uniek maakt tussen andere sociale organisaties en maatschappelijk geëngageerde vzw's is de stadspredikant. En juist daarom blijft het nodig om dit uit te leggen¹. De stadspredikant is een concrete belichaming van onze protestantse inspiratie. Wat is de bedoeling hiervan? En fundamenteel: wat betekent religieuze inspiratie in onze organisatie? Of in gewone mensentaal: hoezo geloof?

Solidariteit

In religieuze inspiratie tot solidariteitsinzet zijn we gelukkig niet bepaald alleen. Soligion, het onderzoeksproject dat uitging van de Universiteit van Antwerpen, bracht het brede scala aan religieus geïnspireerde solidariteitsinitiatieven en hun plek in de seculiere welvaartsstaat in Vlaanderen in kaart. Namens het PSC werkte ik op verschillende manieren (diepteinterviews, bezoeken,

focusgroepen, netwerkevents, algemene vergaderingen, onderdeel e-course) hieraan mee. Uit dit onderzoek en alles eromheen kwam het op 10 oktober 2024 gepresenteerde boek "God in de welvaartsstaat"² voort. Soligion bestudeerde de verhouding tussen dergelijke vormen van solidariteit uit hun religieuze inspiratie enerzijds en de officiële neutrale sociale sector en instellingen anderzijds. Tussen die twee werelden is er veel onbekendheid en bestaan er spanningsvelden, terwijl we in een postseculiere samenleving met groeiende sociale noden juist elkaar hard nodig hebben. Er wordt gigantisch veel gedaan in de schaduw van sociaal werk³, er worden daar mensen bereikt die anders uit de boot of tussen de (groter wordende) mazen van het net zouden vallen. Trouwens, veel sociale organisaties zijn ooit ontstaan vanuit religieuze inspiratie.

Veel hulpverleners houden hun werk vol vanuit hun eigen zingeving. Maar het is als expliciet religieus-geïnspireerde organisatie natuurlijk zaak om je eigen inspiratie niet op de voorgrond te zetten alsof het je gaat om bevestiging van je eigen goede daden, maar om juist vanuit je inspiratie je te blijven oefenen om in alle openheid mensen als mensen te zien.

Als PSC hebben we daarin al decennialange ervaring. Onze protestantse inspiratie maakt ons net open voor de diversiteit en de eigen belevingswerelden van mensen. Zo komt het dat ons team van medewerkers en vrijwilligers en onze deelnemers zo verschillend zijn in achtergrond en levensbeschouwing, zolang we ons en elkaar maar vinden in de kernwaarden. En daarom blijft onze religieuze inspiratie in ons dagelijks werk meestal onbenoemd. We lopen er niet mee te koop. Maar je kunt ons er wel op bevragen.

**De stadspredikant
is een concrete**

**belichaming van onze
protestantse inspiratie.**

**Maar het is natuurlijk zaak
om je eigen inspiratie niet op
de voorgrond te zetten alsof
het je gaat om bevestiging
van je eigen goede daden,
maar om juist je te blijven
oefenen om in alle openheid
mensen als mensen te zien."**

Presentie

De presentiebenadering vormt het hart van ons werk, onze bezieling, onze manier van zijn en doen. Ook wat dit dan betekent hebben we al vaak uitgelegd en het blijft uitleg vragen. Het is geen model of stappenplan, maar een benadering: nooit af, altijd in beweging. Kort gezegd hierom: alles in wisselwerking, in relatie, in vertrouwen waar je elke dag aan moet werken. Zo worden we continu uitgedaagd en bijgestuurd en ontstaan er nieuwe dingen. Presentie is ook iets waar je niet mee te koop loopt, wat je niet zegt maar bent en doet, maar waarover ze je wel om uitleg mogen vragen.

Het PSC doet keiveel, dat kunt u hierin ook weer lezen. Niet meer op één locatie, maar op meerdere plekken, voor uiteenlopende doelgroepen (gevluchte jongeren, ouderen met armoede-ervaring, gevluchte gezinnen, mensen met krappe beurs die willen co-housen, ...). Dit alles is allemaal ontstaan vanuit en gedragen door presentie: de continue alertheid op wat mensen aangeven dat ze het hardste nodig hebben, en hoe. Grote noden zijn betaalbare huisvesting, safe spaces en verbinding. En dit alles wordt mee ingevuld door de mensen zelf.

Verbinding

In een eenzaam makende wereld is verbinding geen simpele. We kunnen ons geen clichés veroorloven. We blijven zorgvuldig zoeken naar en werken aan wat ècht verbindt, niet aan wat wij zouden kunnen denken dat de "oplossing" voor eenzaamheid zou zijn. Vandaar inloop, samen dingen doen, co-housing, ... en veel luisteren, luisteren, luisteren.

En de stadspredikant?

Die fietst hier tussen alles door en is letterlijk en met volle aandacht in dat alles aanwezig. Om vooral te luisteren, te ondersteunen, mee te denken over inhoud, relaties, veiligheid, zingeving. Niet met die woorden, want dat werkt niet. Dat zijn allemaal gegevenheden als

vlinders: mooi, kwetsbaar, niet te vangen.

Een stadspredikant is een verbindingsfiguur. We hebben Eric Joris als onze coördinator over de werkingen, en er is ons vzw-bestuur. We hebben onze geschiedenis en de naam PSC. Taak van de stadspredikant is om binnen die structuur en onder die naam aandacht te hebben voor wat het is wat ons verbindt, drijft en sterk houdt.

Concreet ben ik elke dag van de week wel op een andere plek aanwezig en ook vaak op huisbezoek of bij een groepsactiviteit als mededeelnemer of als begeleider. Ik luister naar deelnemers, bewoners, jongeren, ouderen: mensen in de knel, mensen met trauma's en een verhaal, dat er soms uitkomt en vaak niet. Niks moet. Ik ga relaties aan; daar gaat het om. Ik ben aanspreekbaar voor vrijwilligers, stagiairs en medewerkers, als ze hun hart willen luchten. Want we hebben allemaal te maken met best heftige dingen. Ik ben er en ik ben te vinden. Iedereen heeft het druk, maar het relationele en inhoudelijke moeten we samen kunnen koesteren. Want die vormen de ziel van ons werk.

Protestants

Stadspredikant dus. Protestantse dominee in buitendienst. Waarom? En hoezo eigenlijk "protestants"? Want daarvoor staat die P in onze naam PSC, en wel met fierheid. Protest tegen onrecht zit in ons aller bloed, wat we verder ook geloven. Mee beweging willen maken voor alternatieven. Omdat alle mensen gelijkwaardig zijn.

Sommige mensen putten hiervoor (omdat je dat nodig kunt hebben om vol te houden) inspiratie en kracht uit geloof. Dat kun je niet alleen. Het PSC blijft hechten aan de achterban: protestantse kerken. De stadspredikant vormt een brug tussen het werk van het PSC en de mensen in de kerken, om over en weer te vertellen, om te werken aan ook daar verbinding: "so-ligion": solidaire religie, middenin de samenleving.

Want samen staan we sterker, samen in de storm!

¹ Zie zeker ook onze website en onze vorige jaarverslagen hierover.

² "God in de welvaartsstaat"; Religieus en levensbeschouwelijk geïnspireerde Solidariteit in Vlaanderen, Elisabeth Van Wymeersch en Bert De Munck (red.), uitg. Acco, 2024; <https://shop.acco.be/nl-be/items/9789464676235/God-in-de-welvaartsstaat>

³ Mieke Schrooten, Rebecca Thys, Pascal Debruyne: "Sociaal schaduwwerk; Over informele spelers in het welzijnslandschap", Uitg. Politeia, 2019

EEN GREEP VAN ACTIVITEITEN DOOR DE STADSPREDIKANT UIT 2024:

Wekelijks : *Aanwezigheid en deelname in Jongerenwerking, Woonterp, Plataan, Open Huis, en daarnaast in 't Vlot (onthaal dak- en thuislozen) en BZN Filet Divers (onthaal sociale kruidenier en vorming presentie); huisbezoeken, ontvangst bezoekende groepen, presentaties PSC, voorgaan en deelname in protestantse kerken, diverse relevante netwerken, contacten met brugfiguren, communicatie en artikelen, interlevensbeschouwelijke samenwerking,*

18 februari : *Expo Eenzaamheid en lunchgesprek PSC Open Huis voor de drie protestantse stadskerken*

19 maart : *Inspiratiedag door Werkgroep Presentie Vlaanderen, Mechelen: "Presentie door de armoedebriil"; 83 deelnemers, voornamelijk uit de sociale sector; de intro en een workshop door PSC Open Huis over "armoede door de presentiebriil" en over eenzaamheid in dit verband.*

16 april en 1 mei : *Gastcolleges presentie protestantse theologiefaculteit FPTR Brussel*

17 september : *Vorming presentie OCMW Zoersel*

24 en 31 oktober en 14 november : *Vorming presentie Samana medewerkers en vrijwilligers*

6 november : *Vorming presentie in cursus voor "lekenprekers" van protestantse kerk VPKB Vlaanderen*

STADSPREDIKANT IN GENT

door: *Heleen Ransijn, stadspredikant/straatpastor te Gent*

Als PSC werken we met een stadspredikant in Antwerpen en sinds twee jaar ondersteunen we ook het opstart van het werk van de stadspredikant in Gent. Hoe gaat het daar?

Gemaakte keuzes

Van het begin af aan heb ik mij in het bijzonder gericht op straatbewoners, dak- en thuislozen. Dit heeft alles te maken met mijn voorgeschiedenis, maar ook met het nuchtere feit dat één stadspredikant niet alles aankan wat in de stad mogelijk haar aandacht vraagt. Dat betekent dat ik als 'éénvrouwsbedrijfje' hoe dan ook keuzes heb moeten maken

Hiertoe behoort ook de keuze voor 'pastoraat zonder God', met andere woorden voor pastoraat dat de mens met wie ik direct te maken heb centraal stelt en God of geloof pas ter sprake brengt als mijn gesprekspartner hier zelf over begint - wat trouwens vaak genoeg gebeurt eens mijn gesprekspartner hoort dat ik predikant ben. Een voorname basis voor dit pastoraat is de presentiebenadering, die ook de

basis vormt voor het werk van PSC-collega Petra Schipper.

Een andere keuze is het combineren van het werk als straatpastor met het werk als gevangenis-aalmoezenier, één dag per week. Ik heb hiervoor gekozen vanuit het vermoeden dat er de nodige overlap zou zijn tussen beide milieus, en dit blijkt in de praktijk te kloppen.

Tenslotte is het een belangrijke keuze voor mijn werk geweest om de samenwerking aan te gaan met **KRAS**¹ en de daaraan verbonden organisaties.

'Protestantse aanwezigheid' en de kerken

Volgens de visienota, die werd opgesteld vóórdát de vacature voor een stadspredikant geopend werd, is mijn voornaamste missie 'zorgen voor een protestantse aanwezigheid in de stad'. Dit werkt echter twee

kanten op. Niet alleen ben ik vanuit de twee Gentse VPKB-kerken in de stad aanwezig; ik streef er ook naar om de ervaringen op straat terug te brengen in die twee kerken en in de Verenigde Protestantse Kerk in België (VPKB) (en daarbuiten) in bredere zin. Ik hecht er veel belang aan om te 'getuigen' vanuit mijn werk, dat we als gelovige mensen iets wezenlijks te bieden hebben in onze samenleving.

Dit getuigen doe ik in de eerste plaats via mijn regelmatige 'preekbeurten' in de Rabotkerk en de Brabantdam-kerk. In mijn prediking breng ik altijd mijn ervaringen op straat ter sprake. Dat is voor mij ook in theologische zin belangrijk: één van de 'eigenheden' van mijn werk is verbanden leggen tussen de Bijbel en het dagelijks leven op straat. Een andere manier waarop ik mijn ervaringen deel met de twee kerken is via de

maandelijkse bijdragen aan de kerkbrieven van beide. Hiervoor put ik bij voorkeur uit het weblog waarin ik regelmatig mijn ervaringen en overdenkingen deel. Dit weblog wordt steeds breder gelezen, niet alleen door mensen uit de Gentse VPKB-kerken en binnen de VPKB in het algemeen, maar ook door bijvoorbeeld Nederlandse collega's. Door dit alles is mijn werk in de loop van deze twee jaar steeds beter 'ingedaald' in de twee Gentse VPKB-kerken.

Als het gaat om de protestantse aanwezigheid, denk ik dat ik deze vooral heb kunnen realiseren onder de doelgroep die ik van begin af aan als mijn primaire heb gezien, namelijk dak- en thuislozen. In de visienota werden ook andere mogelijke doelgroepen genoemd, waaronder

vluchtelingen en studenten. Hoewel ik op dit moment zowel een vluchtelingengezin als een studente als huisgenoten heb, zijn deze doelgroepen echter verder buiten mijn werk gebleven. Dit heeft alles te maken met de eerder genoemde noodzaak om keuzes te maken en met het aanlopen tegen de grenzen van wat voor mij mogelijk is.

Klankbordgroep

Deze groep, die met mij meedenkt en ook op andere manieren een steun in de rug is, betekent veel voor mij en mijn werk. Nog steeds vind ik het bijzonder waardevol dat hierin zowel de Gentse VPKB-kerken als het PSC Antwerpen en de Gentse sociale sector vertegenwoordigd zijn. Wél moest de Klankbordgroep in het najaar een veer laten doordat Thamar

Blokland van het PSC geen kans zag om hier nog langer in actief te zijn.

Outreaching werk

Mijn 'rondjes' op straat en bij de stations zijn een vast gegeven van mijn werk. Het 'rondje' op donderdagochtend eindigt tegenwoordig meestal in De Sluis tegenover het Dampoortstation, wat ook een waardevolle bron van contacten is.

Het contact met Cherut vzw, die aan outreach doen richting vrouwen in de prostitutie, leek in het begin veelbelovend maar dat is nooit werkelijk van de grond gekomen. De voornaamste oorzaak is dat hun huiskamerproject niet echt van de grond gekomen is; naar ik vermoed heeft dat ook te maken met hun locatie. Hoewel zij vlakbij

¹ Gents netwerk van armoede-organisaties, <https://krasgent.be>

de prostitutiebuurt van Gent zitten, moet je voor hun ruimte eerst aanbellen en dan nog een x aantal trappen op, wat de drempel nogal verhoogt.

Een aparte vermelding verdienen de 'Gantoise Plantrekkers', een voetbalclub voor daklozen en ex-daklozen. Dit is ook een vorm van presentie: ik ben hierin een 'gewoon' lid van het voetbalteam en op geen enkele manier bij de organisatie betrokken.

Het sociale weefsel van Gent

De 'kennismakingsfase' waarmee ik mijn werk in Gent begon is feitelijk een doorlopende aangelegenheid, want ik maak nog steeds regelmatig nieuwe contacten binnen het geheel van het Gentse maatschappelijk middenveld, de stadsdiensten en alles daar tussenin. Veel contacten gaan via-via, zo blijkt in de praktijk. Zo kwam ik via Natacha Bultinck van Straatwijs terecht bij Villa Voortman en via het werk in de gevangenis kwam ik in contact met Jeffery Hillewaert van Huize Triest, één van de nachtopvangen in de stad. Met name de contacten met het KRAS-netwerk en met het stedelijk straathoekwerk zijn hartelijk, mede doordat deze twee ook in mijn Klankbordgroep vertegenwoordigd zijn.

Eigen projectjes

In de zomer van 2024 ging 'Oe Est?' open, een huiskamer op de zaterdagmiddagen in het Protestants Cultureel Centrum

Pastor op straat in Gent

Weblog, 13 augustus 2023

De apostel Paulus heeft ooit in één van zijn brieven de kerk vergeleken met een menselijk lichaam. Waarin verschillende delen verschillende functies hebben, maar niet zonder elkaar kunnen. De hand kan niet zonder de voet, het hart niet zonder de longen, enzovoorts. Zoiets geldt evengoed voor het samenwerken aan de 'rafelrand', van straathoekwerkers en straatpastor, van buurtwerkers en inloophuizen, van dat hele bonte palet aan mensen die in Gent actief zijn aan die 'rafelrand'. Ik ben blij met al die verschillende collega's, met die handen, voeten, hart en longen en wat al niet meer. En bovenal ben ik dankbaar dat ik van dit grote 'lichaam' in Gent deel uit mag maken.

Uit de blog van de standspredikant:

<https://stadspredikant.gent/index.php/een-stadspredikant-voor-gent/>

aan de Keizer Karelstraat. Op dit moment kent 'Oe Est?' een klein groepje zeer trouwe 'stamgasten', vooral mensen die je onder de noemer 'thuisloos' zou kunnen scharen: zij hebben weliswaar een dak boven hun hoofd, maar zijn daar eenzaam en het is geen thuis voor hen. Verschillende van onze 'stamgasten' hebben uitgesproken dat de huiskamer van 'Oe Est?' veel voor hen betekent. De huiskamer heeft dus op dit moment nog een klein bereik, maar hier staat tegenover dat het voor die mensen die komen een belangrijke plek is.

Wat ik aan 'Oe Est?' erg fijn vind, is dat hier een redelijk solide équipe van medewerkers bij betrokken is. Het is een heel bevredigend

om met een gemotiveerde groep mensen te werken. Zo heeft 'Oe Est?' als welkom neveneffect dat mijn werk als straatpastor er iets minder 'eenzaam' door geworden is.

Op dit moment ben ik samen met een andere vrijwilliger ook de mogelijkheid aan het verkennen om een keer per week 's morgens plekken langs te gaan waar mensen buiten slapen met een fietskar (of bakfiets) met koffie en boterhammen. Vooral ook als middel om met deze buitenslapers in contact te komen en om op een heel concrete manier aanwezig te zijn in de stad.

By Petra Schipper | maandag 14 oktober, 2024 | Categories: [Kanaal](#)14
10, 2024

Leg dat maar's uit

Het seizoen is volop begonnen en ik wist het van tevoren. Dat ik volop kansen zou krijgen om te vertellen over presentie. Aan allerlei mensen die met mensen omgaan. Gelukkig moet ik dat niet alleen doen: het is heerlijk om dat met collega's voor te bereiden en uit te voeren. En wat word je er blij van, van deze benadering. Maar wat is het soms ook zoeken. Ploeteren zelfs. Dat is er eigen aan. Het is geen methode die je als een boekje kunt deponeren. Zoiets delen betekent ook altijd aansluiten en afstemmen op wie je mee aan tafel krijgt. Altijd spannend en onvoorspelbaar. En dan nog: voelen die mensen hoe gedeelde pijn raakt, hoeveel er kan gebeuren tijdens een afwas zonder dat het erg opvalt, hoe diep iemand onder je vel kan kruipen, hoe mensen die elkaar vinden in verontwaardiging en creativiteit bergen kunnen verzetten, zelfs als ze nauwelijks macht hebben, hoe anders de samenleving eruit zou zien en hoe mensen zouden opbloeien als niet protocol maar presentie, niet abstractie maar aandacht, niet loket maar liefde, niet rechtlijnigheid maar recht het voor het zeggen zouden hebben? Natuurlijk zijn er kernbegrippen, manieren om er woorden aan te geven. Verhalen te vertellen, lijntjes aan te duiden. Maar dat blijft altijd voelen als eromheen cirkelen als motten bij een vlam. Je kunt er dicht bij komen, maar je kunt de vonk niet doen overspringen.

Leg maar 's uit wat liefde is.

Of waarom je connectie voelt.

Of hoe ontroering werkt.

Of hoe boosheid sterk kan maken.

Je komt met woorden in de buurt. Je wil uiten wat je bezielt.

Maar het lukt nooit echt.

Liefst zou ik mensen meenemen in de dans, het ritme, de vibe. Maar zelfs meenemen gaat niet. Het ontstaat en dan is het er, op dat moment.

Snap je wat ik bedoel?

KIP EN EI IN 2024

Het project 'Kip en Ei' is een initiatief van PSC Antwerpen dat zich richt op zelfvoorzienendheid en economische ontwikkeling in Burkina Faso. Hiermee willen we niet alleen de lokale voedselproductie en werkgelegenheid stimuleren, maar ook bijdragen aan betere levensomstandigheden ter plaatse zodat migratie niet de enige uitweg is.

door: Koen Kinsbergen

Wat begon als een ambitieus idee is inmiddels uitgegroeid tot een cruciale pijler in onze inspanningen om de veerkracht van de regio te ondersteunen.

In het afgelopen jaar hebben we zowel aanzienlijke uitdagingen als belangrijke vooruitgang gekend. Terwijl zorgen over de veiligheid en stijgende kosten onze activiteiten onder druk zetten, konden we met vastberadenheid en toewijding nieuwe stappen zetten om het project verder te ontwikkelen

De stijgende luchtvrachtkosten en de sterke prijsstijging van bevruchte eieren in Europa hadden in 2024 een grote impact op de levensvatbaarheid van ons incubatorproject in Bobo Dioulasso, met zijn productiecapaciteit van één miljoen kuikens per jaar. Als reactie hierop zijn we erin geslaagd om de financiering en de bouw van een state-of-the-art ouderdierenbedrijf in Bobo Dioulasso van de grond te krijgen. Dit zal ervoor zorgen dat er lokaal bevruchte eieren geproduceerd worden, waardoor de afhankelijkheid

van dure import afneemt en het project duurzamer wordt.

Het ouderdierenbedrijf is momenteel in aanbouw en zal naar verwachting tegen het einde van 2025 beginnen met het leveren van bevruchte eieren. Voor dit initiatief hebben we 20.000 vierkante meter grond aangeschaft, een watertoren opgezet en verschillende woningen gebouwd. Op dit moment van schrijven werken we aan de fundering van de kippenstal.

Daarnaast zijn we van plan om op deze locatie zonne-energie te produceren door middel van een agri-voltaïsche installatie. Deze installatie zal een dubbele functie vervullen: elektriciteit opwekken en schaduw bieden, waarbij we profiteren van de hoge positie van de zonnepanelen. Een zending van gebruikte zonnepanelen en omvormers is met succes van België naar Bobo Dioulasso vervoerd. De implementatie van dit zonne-energieproject zal worden georganiseerd na de voltooiing van het pluimveebedrijf.

Naast deze activiteiten exploiteren we nog steeds een negental waterbronnen. Ondanks een tragische terreuraanval aan het begin

van 2024, die leidde tot de vernieling van verschillende bovengrondse onderdelen van een put en het verlies van een lid van de gemeenschap die toezicht hield op deze cruciale watervoorziening, zijn we erin geslaagd de functionaliteit van deze vitale infrastructuur te behouden.

Wij blijven ons inzetten om het veerkrachtige en prachtige volk van Burkina Faso te ondersteunen. We zijn ervan overtuigd dat onze lokaal gedragen initiatieven en de introductie van nieuwe technologieën zullen bijdragen aan de duurzame groei en ontwikkeling van dit bijzondere land.

SAMEN IN DE STORM

ONZE PARTNERS:

Ons motto, en daar leven we naar. We doen het samen of we doen het niet. Samen met onze mensen, samen met gelijkgezinde organisaties, samen in koepels, en liefst samen met reguliere hulpverleners en overheden. De partnerschappen krijgen vorm in samenwerking, bundeling van krachten, samen presentie beoefenen en bevorderen, en in organisatorische en financiële ondersteuning. Een overzicht van onze partners in 2024:

Het Advies Centrum Migratie van het CAW is al vele jaren onze bevoorrechte partner. Heel concreet zijn twee CAW-sociaal assistenten Eva en Joke elke week een paar dagen in de Jongerenwerking aan het werk, voornamelijk voor de begeleiding rond erkenningsprocedures. ACM-coördinator Grietje Cant schrijft hierover:

PSC en ACM: combinatie van de twee werkingen is belangrijk

Dankzij de goed uitgewerkte samenwerking tussen de ACM- en de PSC-jongerenwerking, kunnen we een warm onthaal voorzien voor jongeren die nergens terecht kunnen. De meest kwetsbare jongeren vinden er hun plekje. We voorzien in een veilige plek waar ze kunnen praten en gamen met peers, waar hulpverlening mogelijk is, waar activiteiten georganiseerd worden, waar er een luisterend oor is voor wie dat nodig heeft.

De collega's van ACM en PSC vullen elkaar mooi aan wat betreft aanbod en wat betreft kennis. De ACM-ers gaan aan de slag met onder andere procedures van de jongeren in precair verblijf. Wanneer ze bijvoorbeeld in gesprek zijn met een jongere die veel stress ervaart en weinig omhanden heeft, zorgen ze voor aansluiting bij bijvoorbeeld het vrijetijdsaanbod van de PSC-jongerenwerking. Ook omgekeerd zijn er jongeren die eerst activiteiten komen doen en pas wanneer ze zich voldoende veilig voelen, ook hun psychosociale problemen op tafel durven leggen. Door de samenwerking voorzien we verschillende ingangen voor de jongeren om op hun tempo en hun manier aan de slag kunnen gaan met hun hulpvragen.

door: Grietje Cant,
Coördinator Adviescentrum Migratie CAW

Bond Zonder Naam - Filet Divers

Het PSC en **Bond Zonder Naam - Filet Divers** zijn bestuurlijk, organisatorisch en inhoudelijk met elkaar verbonden. Petra draait zo goed als wekelijks mee in het onthaal van de sociale kruidenier op woensdagmorgen, met zo'n 50 klanten per dagdeel. Samen versterken we er de presentiebenadering, met ondersteuning en vorming van de vrijwilligers en een luisterend oor voor de klanten

't Vlot

't Vlot praktiseert presentie met dak- en thuislozen, op dinsdag- en donderdagnamiddag, met koffie, thee, goede soep en ander lekkers en in vrije gesprekken. De Heilig-Hartkerk biedt hiervoor ruimte en sfeer waar bezoekers blij mee zijn. Ook daar is Petra wekelijks present.

Werkgroep Presentie van Attent

Petra maakt deel uit van de **Werkgroep Presentie van Attent**, het diaconale netwerk van bisdom Antwerpen, onder voorzitterschap van Ina Koeman. De Werkgroep werkt ijverig voort aan haar doelstelling om de presentiebenadering ingang te doen vinden in het kerkelijk middenveld. In 2024 is ondermeer gewerkt aan inhoudelijke verwoording en aan brainstorm over de productie van een korte docu over presentie, geschikt voor vormingen over de presentiebenadering.

Werkgroep Presentie Vlaanderen

Ook werkt Petra mee in de **Werkgroep Presentie Vlaanderen**, om in allerhande sectoren (sociaal werk, zorg, straathoekwerk, vrijwilligersorganisaties, ...) de presentiebenadering uit te dragen en te versterken met vormingen op vraag en op maat. Ook organiseerden we op 19 maart 2024 de goedbezochte en zeer gewaardeerde Inspiratiedag 'Amoede door de Presentiebril' (zie p.41).

STA-AN

PSC Open Huis is één van de vijf lidorganisaties van **STA-AN**: “Samen Tegen Armoede – Antwerps Netwerk” (STA-AN) stimuleert en faciliteert de samenwerking tussen de Antwerpse ‘verenigingen waar armen het woord nemen’. STA-AN en elk van de vijf verenigingen zijn een partner in het stedelijk beleid. PSC Open Huis met name specifiek rond ouderen met armoede-ervaring en rond eenzaamheid.

Welijnszorg

Welijnszorg is een landelijk netwerk voor organisaties die samen tegen armoede vechten. Welzijnszorg is een trouwe sponsor ook van het PSC en voert campagnes voor maatschappelijke sensibilisering rond armoedethema's.

Orbit vzw

Orbit vzw is zowel landelijk als in Antwerpen een belangrijke partner op vier gebieden:

- interlevensbeschouwelijke ontmoeting
- samenwerking in diversiteit
- rechtvaardig migratiebeleid
- aanpak van racisme

Orbit ondersteunt ook vormen van wonen voor en met vluchtelingen, begeleid door vrijwilligers.

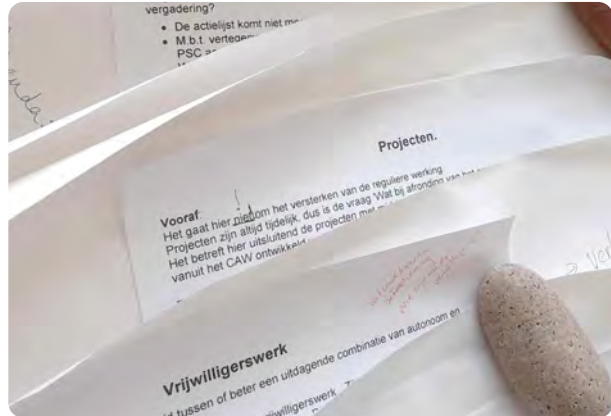
Dit alles via nieuwsbrieven, materiaal, netwerkmomenten, vormingen en vormingsmateriaal en met signalen naar de overheid in stevige dossiers.

Vluchtelingenwerk Vlaanderen

Vluchtelingenwerk Vlaanderen zet zich in voor mensen op de vlucht voor oorlog, geweld en vervolging. Het zet druk op het beleid en sensibiliseert het ruime publiek. Het heeft tientallen lidorganisaties waaronder het PSC. Zo werken we met talloze, gemotiveerde medewerkers en vrijwilligers samen aan een goede opvang en integratie van gevluchte nieuwkomers, zodat iedereen zich thuis kan voelen in België.

By Petra Schipper | woensdag 19 juni, 2024 | Categories: Kanaal

19
06, 2024

Altijd nieuw, altijd trouw

Zomer. Afstand nemen. Bezinnen. Opruimen. Zo kom ik een rol papieren tegen, van zes jaar geleden. Ik was toen net begonnen als stadspredikant. We hielden samen een bezinningsweekend over het PSC. Op die papieren reageerden we op deelthema's, als een schriftelijk en daarna mondeling gesprek. Eerlijk, zoals altijd.

Ik rol ze uit en lees met interesse, en sta versteld. Wat is er ondertussen veel gebeurd. Veel veranderd. En tegelijk: wat hebben we ons aan onze afspraken gehouden! Beter dan we toen konden bedenken zelfs. We hebben zinvolle besluiten genomen, nieuwe dingen aangedurfd, en we zijn gegroeid. En tegelijk onszelf gebleven.

Ik snuister in mijn documenten van toen en lees de uitroep die we toen enthousiast deelden: "le nouveau PSC est arrivé!". Het gevoel van doorstart. Nodig in veranderende tijden in kerk en samenleving.

Ik denk aan ons recentste jaarverslag: "een kanteljaar", klinkt het ook daar weer blij. Opnieuw staan we voor uitdagende tijden. Zes jaar geleden ging het over onze relatie met ACM/CAW en de plek van de stadspredikant. Best spannend allemaal, maar we vonden onze weg. Nu is de kanteling onze schaalvergroting dankzij het Werk der Daklozen en is het zaak om samen te groeien daarin, ook relationeel. Een nieuw bezinningsmoment zou zeker mogen: tijd om ons uit te spreken naar elkaar en samen tot inhoudelijk gesprek te komen.

Het PSC is en blijft een beweging, in beweging. Nog altijd niet te negeren in 't stad en tegelijk anders. Dat kan alleen maar als je jezelf trouw blijft in wat je drijft en verbindt. Wij noemen dat de presentiebenadering. Dat betekent allereerst present zijn bij elkaar. Ik hoop dat we dat na de zomer verder kunnen laten groeien. Dan gaan anderen ons kloppend hart ook blijven ervaren in alles wat we samen doen en zich ook weer met ons kunnen verbinden. Samen in de storm!

Uit de blog van de stadspredikant: www.psc-antwerpen.be/blog

GIFTEN

Dank je wel dat je samen met ons in de storm wil staan.
Wens je bij te dragen tot ons werk en
wens je hiervoor het fiscaal attest?
Maak dan een gift over aan
het 'Fonds Vrienden van PSC Antwerpen'
door te storten op rekening van:

KONING BOUDEWIJN STICHTING

BE10 0000 0000 0404

Met gestructureerde mededeling :

***623/3621/70023**

Als je een specifiek project van het PSC wilt steunen,
stuur dan een mailtje naar jan.boeye@psc-antwerpen.be ,
met de vermelding van het project.

Dank je wel!

DANK U WEL VOOR UW BELANGSTELLING EN STEUN!

Protestants Sociaal Centrum Antwerpen vzw
Lange Stuivenbergstraat 54
info@psc-antwerpen.be

PSC Open Huis vzw,
p/a Blindestraat 8, 2000 Antwerpen
openhuis@psc-antwerpen.be

www.psc-antwerpen.be | psc-openhuis.be

Verantwoordelijke uitgever: Koen Kinsbergen
Lange Stuivenbergstraat 54, 2060 Antwerpen

PSC Beheer vzw – ON 0464.963.956 – RPR Antwerpen, afdeling Antwerpen.
PSC Antwerpen vzw – ON 0408.700.986 – RPR Antwerpen, afdeling Antwerpen.
PSC Open Huis vzw – ON 0880.331.616 – RPR Antwerpen, afdeling Antwerpen.

© Copyright 2025, PSC Antwerpen vzw.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit jaarverslag mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van PSC Antwerpen vzw.